

Suvestinė redakcija nuo 1999-08-05 iki 2000-08-23

Įsakymas paskelbtas: Žin. 1997, Nr. [16-358](#); Žin. 1997, Nr. [102-2577](#), i. k. 0972310ISAK00000059

LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJOS

**Į S A K Y M A S
DĖL BENDRŲJŲ PRIEŠGAISRINĖS SAUGOS TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO IR
ĮSIGALIOJIMO**

1997 m. vasario 14 d. Nr. 59
Vilnius

Siekdamas gerinti priešgaisrinę saugą Lietuvos Respublikoje, ĮSAKAU:

1. Patvirtinti Bendrąsias priešgaisrinės saugos taisykles (pridedama) ir jų įsigaliojimo datą nustatyti nuo 1997 m. kovo 1 d.
2. Pripažinti netekusiu galios Vidaus reikalų ministerijos 1993 12 30 įsakymą Nr. 990 .

VIDAUS REIKALŲ MINISTRAS

VIDMANTAS ŽIEMELIS

BENDROSIOS PRIEŠGAISRINĖS SAUGOS TAISYKLĖS (BPST-01-97)

1. BENDRIEJI NUOSTATAI

1.1. Šios taisyklės nustato pagrindinius priešgaisrinės saugos reikalavimus, būtinus eksploatuojant, statant, rekonstruojant bei techniškai pertvarkant pastatus, statinius ir technologinius įrenginius (neatsižvelgiant į jų nuosavybės formas, pavaldumą bei paskirtį) ir yra privalomos Lietuvos Respublikos teritorijoje.

1.2. Be šių taisyklių, būtina vykdyti galiojančių standartų, statybos techninių reglamentų ir normų, technologinių sąlygų, elektros įrenginių įrengimo ir eksploatacijos taisyklių, taip pat kitų priešgaisrinę saugą reglamentuojančių norminių aktų reikalavimus.

1.3. Ministerijos ir žinybos, atsižvelgdamos į gamybos bei darbo specifiką, gali parengti ir nustatyta tvarka suderinti žinybines taisykles, nesumažindamos reikalavimų, numatytų šiose taisyklėse bei kituose galiojančiuose norminiuose dokumentuose.

1.4. Valstybinės priešgaisrinės priežiūros tarnybų vadovai turi teisę nenumatytais šiose taisyklėse atvejais nustatyti priešgaisrinės saugos reikalavimus pagal konkrečią situaciją.

1.5. Visi Lietuvos Respublikos teritorijoje esantys asmenys privalo laikytis priešgaisrinės saugos taisyklių reikalavimų, o kilus gaisrui imtis priemonių gelbėti žmones, apsaugoti materialines vertybes ir gesinti gaisrą.

1.6. Asmenys, pažeidę priešgaisrinės saugos taisykles, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

1.7. Valstybinės priešgaisrinės priežiūros pareigūnų, einančių tarnybines pareigas, nurodymai yra privalomi visų objektų vadovams (darbdaviams), darbuotojams ir kitiems asmenims.

1.8. Už objekto priešgaisrinę saugą yra atsakingas vadovas (darbdavys). Jis privalo:

1.8.1. garantuoti, kad šių taisyklių ir kitų priešgaisrinę saugą reglamentuojančių norminių dokumentų reikalavimai būtų vykdomi. Nustatyti priešgaisrinį režimą ir reikalauti, kad visi darbuotojai jo laikytųsi;

1.8.2. garantuoti, kad vadovaujantis 1 priede nurodytais reikalavimais objektui ir atskiriems jo darbo barams būtų parengtos priešgaisrinės saugos instrukcijos;

1.8.3. organizuoti darbuotojų instruktavimą, mokymą ir atestavimą priešgaisrinės saugos klausimais;

1.8.4. paskirti darbuotojus, atsakingus už darbo barų (cecho, sandėlio, laboratorijos, teritorijos dalies ir kt.) priešgaisrinę būklę;

1.8.5. garantuoti, kad Valstybinės priešgaisrinės priežiūros pareigūnų siūlymai būtų vykdomi nurodytu laiku;

1.8.6. pasirūpinti, kad objekte būtų gaisro gesinimo priemonės, ir garantuoti, kad jos veiktų ir būtų parengtos darbui;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

1.8.7. garantuoti, kad turima priešgaisrinė technika operatyviai būtų naudojama gaisrui gesinti bet kuriuo paros metu;

1.8.8. aprūpinti objektą vaizdinėmis priešgaisrinės agitacijos priemonėmis, nurodomaisiais bei įspėjamaisiais ženklais;

1.8.9. garantuoti, kad laikantis 2 priede nurodytų reikalavimų būtų parengtas darbuotojų veiksmų kilus gaisrui planas ir organizuojami praktiniai užsiėmimai ne rečiau kaip vieną kartą per metus.

PASTABA. Objekto vadovas gali įkurti savanorišką ugniagesių draugovę bei sudaryti priešgaisrinę techninę komisiją priešgaisrinės saugos klausimams spręsti.

1.9. Atskirame darbo bare už priešgaisrinę saugą atsako jo vadovas arba objekto vadovo paskirtas asmuo. Jis, išklauses priešgaisrinės saugos kursą, privalo:

1.9.1. garantuoti nustatytą priešgaisrinį režimą darbo bare;

1.9.2. parengti darbo baro priešgaisrinės saugos instrukciją ir kontroliuoti, kad jos būtų laikomasi;

1.9.3. žinoti pastatų, statinių, technologinių procesų, gamybos įrenginių, žaliavų ir produkcijos pavojingumo gaisro ir sprogimo atžvilgiu charakteristikas;

1.9.4. nuolat tikrinti teritoriją, pastatus ir patalpas, kontroliuoti evakuacijos kelius, priešgaisrinius tarpus, vandens tiekimą gaisrui gesinti, pirminių gaisro gesinimo priemonių tinkamumą darbui ir t. t. Pastebėtus trūkumus nedelsiant šalinti;

1.9.5. garantuoti, kad šildymo įrengimai, vėdinimo, elektros įranga, technologiniai ir gamybiniai prietaisai būtų tvarkingi, o nustatyti gedimai – nedelsiant būtų pašalinti;

1.9.6. garantuoti, kad baigus darbą patalpose ir darbo vietose būtų tvarka, produkcija būtų perduota į sandėlį, išjungti elektros įrenginiai, išskyrus tuos, kurie turi veikti visą parą;

1.9.7. žinoti gaisro gesinimo, signalizacijos ir ryšio priemonių naudojimo taisykles. Garantuoti, kad šios priemonės būtų tvarkingos ir tinkamos naudoti bet kuriuo metu;

1.9.8. Valstybinės priešgaisrinės priežiūros pareigūnų siūlymus vykdyti nurodytu laiku;

1.9.9. neleisti dirbti asmenims, neišklausiusiems priešgaisrinės saugos instruktažo.

1.10. Kiekvienas darbuotojas privalo:

1.10.1. žinoti darbo vietos (baro) priešgaisrinės saugos instrukcijas;

1.10.2. griežtai laikytis nustatyto priešgaisrinio režimo objekte ir darbo vietoje, vykdyti vadovų ir asmenų, atsakingų už priešgaisrinę saugą, nurodymus;

1.10.3. darbo metu naudotis tvarkingais darbo įrankiais, prietaisais ir įrengimais;

1.10.4. žinoti laikomų, naudojamų ir gamybos procese susidarantių (išsiskiriančių) medžiagų bei žaliavų pagrindines pavojingumo charakteristikas;

1.10.5. baigus darbą sutvarkyti, išvalyti darbo vietą ir išjungti nenaudojamus įrenginius;

1.10.6. žinoti darbo bare esančių gaisro gesinimo, ryšio ir signalizacijos priemonių išdėstymo vietas, mokėti tomis priemonėmis naudotis;

1.10.7. vengti veiksmų ir nesudaryti sąlygų, galinčių sukelti gaisrą. Galimas gaisrų kilimo priežastis būtina nedelsiant šalinti.

1.11. Darbuotojai priešgaisrinės saugos klausimais instruktuojami, mokomi ir atestuojami pagal galiojančių nuostatų reikalavimus.

1.12. Kiekvienas objekto vadovas, savininkas (nuomininkas) privalo leisti naudotis gaisrui gesinti jo teritorijoje esančiais vandens telkiniais, gaisro gesinimo priemonėmis ir įranga, neatsižvelgdamas į gaisro kilimo vietą.

1.13. Objektų vadovai, savininkai (nuomininkai) savo veiksmais ar neveiklumu privalo nesudaryti sąlygų gaisrui kilti ir išsiplėsti.

1.14. Už nuomojamų pastatų, patalpų ir teritorijų priešgaisrinę saugą atsako jų savininkas, jeigu kitaip nenumatyta nuomos sutartyje.

1.15. Visi gaisrinės saugos ženklai turi atitikti Lietuvos standartą LST 1468:1997 „Gaisrinė sauga. Gaisrinės saugos ženklai. Pagrindiniai naudojimo ir gamybos reikalavimai

Papildyta papunkčiu:

Nr. [85](#), 1998-03-06, *Žin.*, 1998, Nr. 26-701 (1998-03-18), i. k. 0982310ISAK00000085

2. TERITORIJOS PRIEŽIŪRA

2.1. Teritorija turi būti tvarkinga, nuolat valoma, laiku nušienaujama, o nupjauta žolė, gamybos atliekos, šiukšlės išgabenamos į specialiai paruoštas vietas.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, *Žin.*, 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

2.2. Privažiuojamieji keliai ir priėjimai prie pastatų, gaisrinių kopėčių, priešgaisrinio inventoriaus, gaisrinių hidrantų ir vandens telkinių turi būti laisvi, tvarkingi ir tamsiu paros metu apšviesti. Priešgaisriniuose tarpuose tarp pastatų draudžiama laikyti medžiagas, įrengimus, tarą ir statyti transporto priemones.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

2.3. Apie kelių remontą arba kitas priežastis, trukdančias privažiuoti gaisrinėms mašinoms, būtina pranešti priešgaisrinei apsaugai ir pastatyti ženklus, nurodančius apylankos kryptį.

2.4. Geležinkelio apsauginės juostos turi būti sutvarkytos. Jose draudžiama kurti laužus, deginti sausą žolę, degias atliekas. Prie geležinkelio įrengtos mineralizuotos juostos turi būti kasmet atnaujinamos. Įmonėje geležinkelio pervažos visada turi būti laisvos, jų danga išklota geležinkelio bėgių aukštyje.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

2.5. Į teritoriją, kurioje gali susikaupti lengvai užsiliesnojančių ir degių skysčių (toliau – LU ir DS) garų arba dujų, transporto priemonėms įvažiuoti draudžiama. Tokiose vietose turi būti įspėjamieji ženklai.

2.6. Laikini pastatai ir statiniai teritorijoje statomi pagal galiojančių statybos normų (toliau – RSN) ir techninių reglamentų (toliau – STR) reikalavimus.

2.7. Mechanizuoti įvažiavimo vartai privalo turėti įrenginius, leidžiančius vartus atidaryti rankomis bet kuriuo paros metu. Ties pagrindinio įvažiavimo į įmonės teritoriją vieta reikia įrengti pastatų ir vandens telkinių išdėstymo schemą.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

2.8. Šiukšles, sausą žolę, nendres, nukritusius medžių lapus, šiaudus ir kitas augalinės kilmės atliekas leidžiama deginti tik sugrėbtas (surinktas) į krūvas ne arčiau kaip 30 m nuo pastatų ir statinių. Palikti be priežiūros deginamas šiukšles ir besikūrenančius laužus draudžiama. Smilkstančią ugniavietę privaloma užgesinti vandeniu ar smėliu.

2.9. Draudžiama sugrėbtas žolės, nendrių, šiaudų krūvas deginti miške, aukštapelkėse, durpingose vietose ir arčiau kaip per 100 m nuo jų, taip pat deginti nenupjautą žolę, nendres, javus, ražienas ir kitas žemės ūkio kultūras.

2.10. Teritorijoje turi būti nustatytos mašinų stovėjimo, medžiagų laikymo vietos, jos turi būti specialiai ženklinamos.

2.11. Gaisro ir sprogimo atžvilgiu pavojingose vietose draudžiama rūkyti bei naudoti atvirą ugnį. Prieigose prie šių vietų turi būti atitinkami įspėjamieji ženklai arba užrašai.

2.12. Į kanalizacijos sistemas ir vandens telkinius draudžiama pilti sprogimo ir gaisro atžvilgiu pavojingus produktus. Jiems turi būti numatyti specialios talpos indai.

2.13. Teritorijoje išdėstomos pirminės gaisro gesinimo priemonės (3 priedas).

3. PASTATAI IR PATALPOS

3.1. Visi pastatai ir patalpos turi būti tvarkingi priešgaisrinės saugos atžvilgiu.

3.2. Visi evakuaciniai praėjimai ir išėjimai turi būti neužkrauti, paruošti žmonėms evakuoti. Visos evakuacinės durys turi lengvai atsidaryti evakuacijos kryptimi. Draudžiama jas užkalti ar užrakinti iš lauko. Iš vidaus durys turi lengvai atsidaryti bet kuriuo paros metu.

3.3. Kilus gaisrui, draudžiama naudoti lifthus ir keltuvus žmonėms evakuoti.

3.4. Draudžiama savavališkai perplanuoti gamybines ir kitas paskirties patalpas, keisti jų paskirtį. Pastatų ir patalpų rekonstravimas, renovavimas, restauravimas, techninis pertvarkymas, išplėtimas, kapitalinis remontas turi būti atliekamas pagal projektą, atitinkantį galiojančių RSN ir STR reikalavimus. Nustatyta tvarka nepriimtų naudoti statinių eksploatavimas draudžiamas.

3.5. Draudžiama grotuoti gydymo, vaikų ir mokymo įstaigų pastatų langus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

3.6. Prie įėjimo į gamybines patalpas ir sandėlius priešgaisrinės saugos ženklai įrengiami pagal galiojančius standartus, užrašai, nurodantys patalpų kategoriją, – pagal RSN (STR), o nurodantys gaisro bei sprogimo zoną – pagal elektros įrenginių įrengimo taisyklių (toliau – EIT) reikalavimus.

3.7. Gamybinėse patalpose nuo įrengimų turi būti valomos dulkės, pūkai ir kitos degios atliekos. Valymo terminai nustatomi pagal technologinius reglamentus arba objekto (baro) instrukcijas. Metalų drožlės ir panaudotos valymo medžiagos turi būti sudedamos į metalines, uždaromas dėžes, o pamainai pasibaigus išnešamos iš patalpų.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

3.8. Rūsiuose ir cokoliniuose aukštuose draudžiama laikyti suslėgtųjų dujų balionus, LU ir DS, sprogstamąsias bei kitas pavojingas medžiagas, kurios sprogs ir dega sąveikaudamos su vandeniu, deguonimi ar viena su kita, ir degimo metu nuodingus produktus išskiriančias medžiagas.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

3.9. Palėpėse draudžiama įrengti sandėlius, organizuoti gamybą. Jos turi būti užrakintos, langai įstiklinti, o raktai laikomi lengvai prieinamoje vietoje, iš kurios juos galima paimti bet kuriuo paros metu.

3.10. A, B ir C kategorijų patalpose turi būti pakabintos priešgaisrinės saugos instrukcijos.

3.11. Rūkyti leidžiama tik tam tikslui skirtose ženklaais pažymėtose ir tinkamai įrengtose vietose, kuriose yra indas nuorūkomis dėti bei gesinimo priemonės.

3.12. Statybinių konstrukcijų dangos, saugančios jas nuo ugnies, turi būti tvarkingos ir tinkamos naudoti. Konstrukcijos, netekusios atsparumo ugniai, pakartotinai daromos ugniai atsparios. Būtina nurodyti dangų, saugančių nuo ugnies statybines konstrukcijas, galiojimo terminą.

3.13. Iš rūsių langų prieduobių turi būti išvalytos šiukšlės. Draudžiama ant jų įrengti nenuimamas grotas, užmūryti langų angas.

3.14. Pastato priešgaisrinės saugos sistemos įrenginiai turi būti prižiūrimi ir veikiantys. Draudžiama demontuoti koridorių, laiptinių, liftų holų durų sąvaras, priešgaisrines duris ir kitus numatytus projekte įrengimus.

3.15. Pastatuose esantys šiukšlėslaidžių vožtuvai turi būti tvarkingi ir sandarūs.

3.16. Po laiptais draudžiama įrengti sandėliukus ir kitas panašios paskirties patalpas. Sanitarinėse – techninėse nišose draudžiama laikyti degias medžiagas bei skysčius.

3.17. Rūsių patalpų langai turi būti įstiklinti.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

3.18. Draudžiama naudotis atvira ugnimi rūsiuose, palėpėse ir kitose gaisro atžvilgiu pavojingose patalpose.

3.19. Evakuacijos keliuose draudžiama rengti sraigtinius laiptus, siaurėjančias pakopas, stumdomas ir automatiškai atsidarančias duris (išskyrus tas, kurias galima atidaryti ir rankomis), vartus, sukamąsias duris bei kryžmes.

3.20. Evakuacijos keliuose (išskyrus V atsparumo ugniai pastatus) draudžiama naudoti degias medžiagas sienų ir lubų apdailai, įrengti iš jų laiptinių, holų ir vestibulių grindis. Koridorių grindys gali būti įrengiamos iš degių sunkiai užsiliepsnojančių medžiagų ir dengiamos nedegia mažai toksiška danga. Evakuacijos keliuose grindų danga turi būti pritvirtinta.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

3.21. Kai kabeliai ir vamzdžiai kerta statybinės konstrukcijas, angos tarp jų ir konstrukcijų užsandarinamos nedegiomis medžiagomis per visą konstrukcijos storį. Taip pat turi būti padidintas kabelių atsparumas ugniai ne mažiau kaip 30 cm į šonus nuo statybinių konstrukcijų.

3.22. Rūšių ir cokolinių aukštų patalpose draudžiama įrengti dirbtuves ir degių medžiagų sandėlius, jeigu įėjimas į rūsius ir cokolinius aukštus neatskirtas nuo laiptinių.

3.23. Pastatuose ir statiniuose įvairių komunikacijų vamzdynus draudžiama atšildyti atvira ugnimi.

3.24. Saunas reikia įrengti pagal statybinių normų reikalavimus. Saunų elektros įrangą turi būti periodiškai tikrinama. Baigus darbą, elektros įrangą reikia išjungti. Degi saunų apdaila keičiama ne rečiau kaip kartą per penkerius metus.

3.25. Šiukšlinės darbuotojų buitinėse patalpose turi būti nedegios. Būtina nustatyti tepaluotų spec. drabužių keitimo į švarius tvarką (periodišką skalbimą, nukeksminimą, taisymą).

3.26. Vėdinimo įrenginių, elektros skydinių bei kitų techninių patalpų durys turi būti užrakintos, o durys, vedančios ant pastato stogo, į rūšį ar kertančios priešgaisrines sienas, - uždarytos.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

3.27. Vietose, kuriose gali susidaryti LU ir DS garai, degios dujos, aerozoliai, dulkės, reikia naudoti kibirkščių nesukeliančią avalynę, įrankius ir statinio elektros krūvio nekaupiančius drabužius.

3.28. Draudžiama plauti ir valyti grindis, sienas, įrengimus, taip pat drabužius naudojant LU ir DS.

3.29. Patalpose turi būti ne mažiau pirminių gaisro gesinimo priemonių, nei nurodyta 3 priede.

4. ELEKTROS ĮRENGINIAI, APSAUGA NUO ŽAIBO IR STATINIO ELEKTROS KRŪVIO

4.1. Elektros tinklai ir įrenginiai turi būti įrengiami, eksploatuojami ir remontuojami laikantis galiojančių taisyklių, kitų norminių aktų bei instrukcijų reikalavimų. Jie turi būti tinkami eksploatuoti, saugūs gaisro ir sprogimo atžvilgiu. Montuoti ir remontuoti elektros tinklus ir įrenginius galima tik kvalifikuotiems specialistams.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

4.2. Pastebėjus elektros tinklų ir įrenginių gedimus, sukeliančius kibirkščiavimą, kabelių, laidų ir variklių kaitimą, būtina juos nedelsiant išjungti ir pašalinti gedimus.

4.3. Elektros paskirstymo spintose turi būti vartotojų schemas, nurodančios saugiklio arba komutacinio aparato nominalios srovės dydį. Spintos ir skydinės turi būti užrakintos, o įvadinių komutacinių aparatų vietos – pažymėtos užrašu „Elektros įvadas“. Priėjimai prie elektros skydinių ir spintų turi būti tvarkingi ir neužkrauti. Jose ir 1 m atstumu nuo jų draudžiama laikyti bet kokias medžiagas. Tarpai tarp grindų ir elektros spintų turi būti užtaisyti nedegiomis medžiagomis.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

4.4. Gamybinėse patalpose, kuriose kaupiasi daug dulkių, elektros spintų ir skydinių durys turi būti sandarios.

4.5. Laikiną elektros instaliaciją leidžiama naudoti tik statybos, remonto ar avarijų likvidavimo metu.

4.6. Kilnojamieji šviestuvai privalo turėti stiklinius gaubtus arba metalinius tinklelius. Šiems šviestuvams ir kitai kilnojamai elektros aparatūrai naudojami tik lankstūs kabeliai ir laidai. Šviestuvuose įtampa turi būti ne didesnė kaip 42 V.

4.7. Sprogimo ir gaisro atžvilgiu pavojingose zonose elektros prietaisų konstrukcija turi atitikti tai zonai keliamus saugos reikalavimus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

4.8. Gamybinėse ir sandėlių patalpose nuo elektros variklių, šviestuvų, laidų ir kitų elektros įrenginių turi būti nuolat valomos degios nuosėdos.

4.9. Atstumas nuo elektros šviestuvų iki sandėliuojamų degių medžiagų turi būti ne mažesnis kaip 0,5 m.

4.10. Elektros šviestuvuose turi būti naudojamos ne didesnio galingumo elektros lempos, negu nurodyta eksploataavimo instrukcijoje.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

4.11. Eksploatuojant elektros įrenginius draudžiama:

4.11.1. šildyti patalpas nestandartiniais (savo gamybos) elektros prietaisais;

4.11.2. naudoti netvarkingas rozetes, kištukus, atsišakojimo dėžutes, jungiklius bei kitą elektros instaliacijos įrangą;

4.11.3. elektros laidus, lempas, šviesos sklaidytuvus, šildytuvus uždengti degiomis medžiagomis;

4.11.4. į buitinio naudojimo elektros šakučių lizdus jungti elektros prietaisus, viršijant instaliacinį galingumą;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

4.11.5. vietoje elektros laidų ir kabelių naudoti radijo arba telefono laidus;

4.11.6. naudoti elektros lygintuvus, virykles, virdulius, šildymo prietaisus tam tikslui nepritaikytose vietose ir palikti juos įjungtus be priežiūros;

4.11.7. kabinti šviestuvus ir kitus daiktus tiesiog ant elektros laidų;

4.11.8. A, B ir C kategorijų sandėlių patalpose įrengti rozetes;

4.11.9. naudoti nekalibruotus ir savos gamybos saugiklius;

4.11.10. naudoti šviestuvus su nuimtais apsauginiais gaubtais ir neužsandarinta apšvietimo armatūra gaisro ir sprogimo atžvilgiu pavojingose zonose;

4.11.11. tiesti tranzitu elektros kabelius ir laidus per sandėlių ir kitas analogiškos paskirties patalpas;

4.11.12. tiesti elektros linijas virš degių stogų ir po jomis laikyti degias medžiagas;

4.11.13. naudoti laidus ir kabelius su pažeista arba eksploatacijos metu netekusia dialektrinių savybių izoliuojančia medžiaga;

4.11.14. tiesiogiai prikalti laidus ir kabelius.

4.12. Sandėlių įvadiniai kirtikliai (su užrakinimo įtaisais) turi būti įrengti sandėlio išorėje ant nedegaus pagrindo.

4.13. Laidai ir kabeliai sujungiami presavimo, suvirinimo, litavimo būdu arba specialiomis jungtimis.

4.14. Atvirosios instaliacijos laidai ir kabeliai tose vietose, kuriose galima juos mechaniškai pažeisti, turi būti papildomai apsaugoti (šarvais, plieniniais vamzdžiais, kampuočiu, lovine sija ir pan.). Neapsaugotų izoliuotų laidų susikirtimo vietas ir vietas, kuriose jie nutiesti per degias konstrukcijas, reikia papildomai izoliuoti nedegiomis medžiagomis.

4.15. Visi elektros įrenginiai turi būti apsaugoti nuo trumpojo laidų jungimo ir kitų nevardinių režimų, galinčių sukelti gaisrą.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

4.16. Nustatytu laiku būtina matuoti kabelių ir laidų izoliacijos varžą, o matavimo rezultatus surašyti į tam tikslui skirtą žurnalą arba į atitinkamos formos aktą.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

4.17. Elektros pastotės turi būti švarios, jose laikyti pašalinius įrengimus ar medžiagas draudžiama.

4.18. Eksploatuojant sprogimo atžvilgiu pavojingus technologinius įrenginius, į transformatorinę pastotę, jei ji yra gretimose patalpose, turi būti nuolat tiekiamas oras.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

4.19. Transformatorių pastotėse turi būti įžemikliai, prie kurių gaisro metu būtų galima įžeminti gaisrinius švirkštus.

4.20. Pastatų ir įrenginių apsauga nuo žaibo ir statinio elektros krūvio turi atitikti norminių dokumentų reikalavimus. Įžeminimo kontūrų varža prietaisais turi būti tikrinama ne rečiau kaip kartą per metus.

4.21. Apsaugos nuo žaibo įrenginiai turi būti tvarkingi ir periodiškai tikrinami.

4.22. Eksploatuoti įrengimus ir aparatus su netvarkingais įžemikliais draudžiama.

4.23. Visų technologinių įrenginių korpusai turi būti įžeminti, neatsižvelgiant į tai, ar naudojamos kitos apsaugos nuo statinio elektros krūvio priemonės.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

5. ŠILDYMAS

5.1. Visi šildymo įrenginiai ir prietaisai turi būti pagaminti, įrengti ir eksploatuojami pagal galiojančių norminių dokumentų bei instrukcijų reikalavimus, o prieš šildymo sezono pradžią būtina juos patikrinti ir suremontuoti.

5.2. Mašinistai, kūrikai kiekvienais metais prieš šildymo sezoną turi būti instruktuojami priešgaisrinės saugos klausimais.

5.3. Draudžiama šildymo įrenginius prižiūrėti pašaliniams asmenims.

5.4. LU ir DS bei degių dujų sandėlių patalpoms šildyti galima naudoti tik vandenį, orą arba žemo slėgio garus.

5.5. Gamybinėse patalpose, kuriose yra degių dulkių, nuosėdų, šildymo prietaisų paviršiai turi būti lygūs ir reguliariai valomi.

5.6. Smilkstančias anglis ir šlaką galima pilti ne arčiau kaip 15 m nuo medinių pastatų ir tik tam tikslui skirtose vietose.

5.7. Katilinėse ir šilumos generatoriaus patalpose draudžiama:

5.7.1. kūrenti katilą, kurio kuro purkštukas ir degiklis netvarkingi ar nereguliuoti;

5.7.2. naudoti kitos rūšies kurą, negu numatyta įrenginio techninėje dokumentacijoje.

5.7.3. be priežiūros palikti neautomatinius katilus.

Papildyta punktu:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

5.8. Prie krosnies ir židinio pakuros degias ar sunkiai degias grindis nuo užsidegimo reikia apsaugoti metaliniu lakštu arba kitomis nedegiomis medžiagomis.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

5.9. Krosnys, dūmtraukiai turi būti tvarkingi. Palėpėse dūmtraukiai ir sienos su dūmų kanalais turi būti išbaltintos.

5.10. Eksploatuojant krosnis draudžiama:

5.10.1. laikyti kurą prie pakuros;

5.10.2. įkurti krosnį LU ir DS;

5.10.3. kūrenti anglimi, koksu, skystuoju kuru arba dujomis šiam tikslui nepritaikytose krosnyse;

5.10.4. kūrenti krosnis esant netvarkingoms bei atidarytoms pakuros durelėms;

5.10.5. kūrenimui naudoti malkas, kurios ilgesnės už pakurą;

5.10.6. naudoti vėdinimo kanalus dūmams šalinti;

5.10.7. palikti be priežiūros kūrenamas krosnis ir leisti jas prižiūrėti mažamečiams vaikams.

5.11. Iš dūmtraukių ir krosnių prieš šildymo sezoną, o jo metu – ne rečiau kaip kartą per ketvirtį būtina valyti suodžius.

5.12. Prekybos ir paslaugų objektuose (kioskuose, paviljonuose ir kt.) šildyti galima naudoti uždaro tipo pramoninės gamybos šildymo prietaisus ir tam tikslui skirtose vietose pagal gamintojo instrukciją.

5.13. Draudžiama džiointi ir laikyti degias medžiagas prie krosnių, katilų ir jų vamzdynų arba ant jų.

5.14. Šildymo įrenginių skystojo kuro bakai eksploatuojami uždengti. Patalpoje kuro turi būti ne daugiau kaip 200 litrų. Statyti kuro bakus priešais pakurą (purkštuką) draudžiama.

5.15. Kurotieklių sandūros, armatūra ir ventiliai turi būti tvarkingi ir hermetiški, neleidžiantys nutekėti kurui.

6. VĖDINIMAS

6.1. Vėdinimas turi būti įrengiamas pagal norminių dokumentų reikalavimus. Jo darbo režimą ir aptarnavimą reglamentuoja instrukcijos. Personalas, atsakingas už vėdinimo įrenginių priežiūrą, privalo šalinti gedimus bei atlikti ventiliatorių, ortakų, ugnį sulaikančių prietaisų, drėkinimo kamerų, įžeminimo įrenginių planines – profilaktines apžiūras pagal parengtus grafikus.

6.2. Sprogimo ir gaisro atžvilgiu pavojingose patalpose sugedus vėdinimo įrengimams draudžiami bet kokie technologiniai procesai.

6.3. Iš vėdinimo kabinų, ciklonų, filtrų, ortakų degios dulkės ir gamybinės atliekos turi būti valomos pagal nustatytą grafiką.

6.4. Vėdinimo kamerosse draudžiama laikyti nereikalingus įrengimus ir bet kokias medžiagas. Kameros turi būti užrakintos.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

6.5. Eksploatuojant automatinius ugnį sulaikančius įrenginius, būtina kontroliuoti jų techninę būklę bei valyti nuosėdas nuo jautrių valdymo elementų.

6.6. Atsiradus gedimams, dėl kurių tiesiogiai ar netiesiogiai gali kilti gaisras, būtina nedelsiant išjungti ventiliatorių ir šalinti gedimus.

6.7. Eksploatuojant vėdinimo ir oro kondicionavimo sistemas, draudžiama demontuoti ugnį sulaikančius įrenginius arba atskirus jų elementus.

6.8. Ištraukiamieji ortakiai (kuriais traukiamos sprogimo ir gaisro atžvilgiu pavojingos medžiagos) privalo turėti periodinio valymo įtaisus: liukus, išardomus sujungimo mazgus ir kt. Draudžiama juos valyti išdeginimo būdu.

6.9. Vietiniai ištrauktuvai, šalinantys gaisro ir sprogimo atžvilgiu pavojingas medžiagas, turi būti su metaliniais tinkleliais, turėti magnetinius gaudytuvus.

6.10. Patalpose, kuriose gali būti lengvai užsiliepsnojančių ir sprogių medžiagų (dujų, garų, dulkių), ventiliatorių ir kitų vėdinimo įrenginių konstrukcijos ir medžiagos neturi kibirkščiuoti.

6.11. Gaisro ir sprogimo atžvilgiu pavojingose patalpose esantys vėdinimo įrenginiai turi būti su automatiniais ir rankiniais išjungimo įrenginiais, kuriais būtų galima pasinaudoti kilus gaisrui ar ištikus avarijai (pagal šioms patalpoms nustatytus reikalavimus).

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7. TECHNOLOGINIAI PROCESAI IR ĮRENGIMAI

7.1. Technologiniai procesai turi vykti nustatyta tvarka pagal patvirtintas normas bei technologinę dokumentaciją.

7.2. Draudžiama įsigyti ir naudoti medžiagas, kurioms pagal galiojančius standartus nenustatyti rodikliai, apibūdinantys pavojingumą gaisro ir sprogimo atžvilgiu.

7.3. Vadovaujantis RSN (STR), visuose objektuose nustatomos gamybinių cechų, atskirų patalpų, įrenginių ir sandėlių kategorijos pagal jų pavojingumą sprogimo ir gaisro atžvilgiu ir zonų klasės – pagal EJT reikalavimus.

7.4. Draudžiama atlikti technologines operacijas esant netvarkingai automatinei įrangai, įrengimams, išjungtiems kontroliniams matavimo ir apsaugos prietaisams.

7.5. Aparatė prasidėjus greitėjančiai cheminei reakcijai, dėl kurios kyla temperatūra ar slėgis, automatinėmis apsaugos priemonėmis turi būti tuoj pat sumažintas slėgis, visiškai nutrauktas aktyvaus reagento tiekimas bei patiekta neutralizuojanti medžiaga ar inhibitorius į technologinio aparato vidų ir t. t.

7.6. Objekto administracija privalo ištirti kiekvieną nustatytą technologinio reglamento parametrų pažeidimą, išsiaiškinti priežastis ir imtis priemonių, kad panašūs atvejai nesikartotų.

7.7. Vamzdynai, technologiniai įrengimai, tara, kurioje yra sprogimo ir gaisro atžvilgiu pavojingus garus, dujas ar dulkes išskiriančių medžiagų, turi būti hermetiška ir nudažyta atitinkama spalva pagal galiojančius standartus. Ant taros turi būti nurodytas laikomų medžiagų pavadinimas ir jų pavojingumo charakteristikos.

7.8. Sprogimo atžvilgiu pavojingose patalpose bei zonose draudžiama naudoti įrengimus, įrankius bei kitus daiktus, galinčius įskelti kibirkštį.

7.9. Draudžiama eksploatuoti įrengimus ir vamzdynus su izoliacija, įmirkusia degiais skysčiais.

7.10. Ištraukiamoji vėdinimo sistema turi išsiurbti degias dujas, garus ar dulkes iš patalpos, užpildant arba iškraunant technologinį įrenginį bei imant iš jo mėginį.

7.11. Traukos įrengimų elementai turi sulaikyti ortakiuose degias nuosėdas, o joms susikaupus būtina jas valyti pagal numatytą technologinį reglamentą.

7.12. Kai technologinio proceso metu naudojami atviri indai bei aparatai su LU ir DS, būtina:

7.12.1. darbo vietoje laikyti ne daugiau LU ir DS, negu reikia vienai pamainai;

7.12.2. dirbti, tik esant įjungtai ištraukiamajai vėdinimo sistemai;

7.12.3. ne darbo metu ir kilus gaisrui atviras vonias bei indus uždengti dangčiais iš nedegių medžiagų;

7.12.4. esant techninėms galimybėms, pavojingus gaisro atžvilgiu skysčius pakeisti mažiau pavojingais arba nedegiais.

7.13. Apsaugos ir kvėpavimo vožtuvai turi būti tvarkingi.

7.14. Planinį remontą būtina atlikti pagal reglamento nustatytus terminus. Sustabdžius įrengimus, sudaryti saugias sąlygas juos tikrinti ir remontuoti. Draudžiama pradėti gamybą neatlikus visų numatytų darbų.

7.15. Į patalpas, kuriose naudojami LU ir DS, dujos, jie turi būti tiekiami ir išduodami darbo vietose pagal technologijos reikalavimus. Visais kitais atvejais LU ir DS gabenti saugioje, specialioje nedūžtančios konstrukcijos taroje.

7.16. A ir B kategorijos gamybinėse patalpose bei sandėliuose automatiniai analizatoriai aplinkos orui kontroliuoti turi būti tvarkingi. Nesant stacionarių dujų analizatorių, periodinis oro laboratorinis tyrimas atliekamas pagal instrukciją.

7.17. Aptarnaujantis personalas privalo būti susipažinęs su vamzdynų technologine schema, sklendžių išdėstymu ir jų paskirtimi, ištikus avarijai mokėti atlikti perjungimo, uždarymo, atidarymo operacijas. Įvadinės sklendės turi būti su užrašais, o jų vietą privalo žinoti ir budintis personalas.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7.18. Įrengimai, skirti išleisti iš aparato bei indų suskystintas degias dujas, LU ir DS, garus, visada turi būti tvarkingi. Avarinio nuleidimo linijų sklendės turi būti su atpažinimo ženklais ar užrašais, o priėjimas prie jų – laisvas.

7.19. Degios dujos ir garai iš technologinio įrenginio turi būti pašalinti per apsaugos vožtuvus, prapūtimo ar rankinio nuleidimo linijas ir utilizuoti, kad nepatektų į gamybines patalpas.

7.20. Jeigu aparatų, vamzdynų paviršiai yra karšti ir ant jų patekus kitoms medžiagoms susidaro gaisro ar sprogimo pavojus, tai jie izoliuojami, kad temperatūra būtų ne didesnė, negu leistina (ne daugiau kaip 80% medžiagos užsiliepsnojimo temperatūros).

7.21. Gaisro ir sprogimo atžvilgiu pavojinguose cechuose būtina įrengimus sureguliuoti, sutepti ir kontroliuoti judančių detalių temperatūrą, kad ji nepakiltų aukščiau leistinos ribos. Transporto ritinėliai ir traukiamieji būgnai turi lengvai suktis. Nuslydus ar nuslinkus juostoms, lūžus atskiroms detalėms, būtina transporterį tuoj pat išjungti.

7.22. Naudojant gaisro ir sprogimo atžvilgiu pavojingas medžiagas, būtina kontroliuoti, kad į judančius mašinų mechanizmus ir aparatus nepatektų pašalinių kietų daiktų (metalo gabalėlių, akmenų ir kt.). Draudžiama dirbti su mašinomis ir aparatais, kai išjungti arba sugedę magnetiniai gaudytuvai. Atidarant ir uždariant bei perkeliant dangčius arba jų liukus vengti smūgių, kurie įskeltų kibirkštis.

7.23. Ugnies užtvaros turi būti neužterštos ir tikrinamos, kad neužšaltų.

7.24. Degūs skysčiai riebalams pašalinti, detalėms plauti prieš jų dažymą gali būti naudojami tik tam tikslui skirtose ir tinkamai įrengtose vietose.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7.25. Ne didesnės kaip 0,5 kub. m talpos vonios su LU ir DS detalėms ir gaminiams plauti, dažyti panardinimo būdu turi būti su nusiurbimo įrenginiais ir sandariais dangčiais. Didesnės kaip 0,5 kub. m talpos vonios turi būti įrengtos specialiose kamerose, turinčiose vėdinimo įrenginius.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7.26. Draudžiama eksploatuoti dažymo ir džiovinimo spintas, kameras, kabinas esant techniškai nesutvarkytiems jų ištraukiamosios vėdinimo sistemos oro drėkintuvams, hidrofiltrams, dažų, lakų gaudikliams, automatinio gesinimo ir kitiems įrenginiams.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7.27. Visų rūšių dažai ir lakai turi būti ruošiami tam tikslui skirtose patalpose ir aikštelėse.

7.28. Dažai į dažymo vietą turi būti tiekiami jau paruošti. Lakų ir dažų kiekis cecho sandėlyje neturi viršyti pamainos normos. Kiekvienos medžiagos maksimalus kiekis turi būti nurodomas ant sandėlio durų ir taros.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7.29. Naudojant LU ir DS, dažoma, lakuojama ir emaliuojama specialiai įrengtose patalpose.

7.30. Dažų paruošimo ir sandėliavimo patalpų, dažymo kamerų, mirkymo vonių, rankinio dažymo postų, džiovinimo kamerų ir panašių įrenginių bei riebalų šalinimo vietų tiekiamoji bei ištraukiamoji vėdinimo sistema visada turi būti tvarkinga.

7.31. Dažymo įrenginiai neturi veikti, kol vėdinimo sistema neįjungta.

7.32. Ant grindų išlietas lakas arba dažai turi būti nedelsiant išvalyti. Valyti grindis, sienas ir įrenginius LU ir DS draudžiama. Panaudotą lako ar dažų tarą būtina sandariai uždaryti ir laikyti specialiose patalpose ar aikštelėse.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7.33. Dažant elektrostatiname lauke, liekamajam potencialui pašalinti įrenginiai privalo turėti techniškai tvarkingus automatinius įtampos iškroviklius.

7.34. Kiekvieną pamainą iš dažymo, džiovinimo spintų, kamerų bei kabinų turi būti valomos degios nuosėdos. Deginti nuosėdas draudžiama. Jas valant reikia naudoti kibirkšties neskeliančius gremžiklius.

7.35. Džiovinimo kameroje draudžiama naudoti atvirus elektros elementus ir kontaktinius sujungimus. Džiovinimo kamerų kaitinimo elementai neturi liesti gaminių ir kitų degių medžiagų.

7.36. Džiovinimo kamerų šilumos izoliacijai draudžiama naudoti degias medžiagas.

7.37. Temperatūros davikliai, prietaisai, signalizuojantys technologinio proceso pažeidimus džiovinimo kameroje, automatiškai blokuojantys įrengimus, turi būti techniškai tvarkingi.

7.38. Medžio apdirbimo cechuose draudžiama laikyti medienos daugiau, negu reikia vienai pamainai.

7.39. Baigus darbą, draudžiama palikti darbo vietoje gatavą produkciją, drožles, pjuvenas, tepalus, laką, klijus, kitas degias medžiagas ir skysčius, taip pat neišjungtus elektros prietaisus.

7.40. Medžio apdirbimo staklės privalo turėti vietinius siurbiklius su užsklandomis atliekoms šalinti. Draudžiama dirbti staklėmis esant išjungtoms vėdinimo ir pneumatinio atliekų pašalinimo transporto sistemoms.

7.41. Ciklonų ir dulkių surinkimo kameros turi būti nuolat uždarytos. Susikaupusias medienos atliekas būtina laiku šalinti. Perpildyti ciklonų ir dulkių surinkimo kameras draudžiama.

7.42. Nuo technologinių įrengimų, šildymo, elektros prietaisų ir kitų įrenginių būtina valyti dulkes bei kitas degias medžiagas kiekvieną pamainą, o nuo statybinių konstrukcijų ir stogo – ne rečiau kaip kartą per mėnesį.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7.43. Klijams šildyti reikia naudoti garus arba specialias vandeniu šildomas klijų virykles. Šiam tikslui draudžiama naudoti elektros prietaisus su atviru kaitinimo elementu. Klijų viryklės turi būti izoliuotoje patalpoje arba specialiai įrengtoje saugioje vietoje.

7.44. Eksploatuojant tepalo pripildomus įrenginius, turi būti naudojamos išsipyusių, nutekėjusių tepalų šalinimo bei konstrukcijų ir degių medžiagų nuo tepalų įsigėrimo apsaugojimo priemonės.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7.45. Kiekvienai džiovyklai yra nustatomas leistinas pakraunamų medžiagų kiekis ir leistinas darbo temperatūros režimas, kuris palaikomas automatiniais temperatūros reguliatoriais.

7.46. Esant nepertraukiamam džiovinimo procesui, sustojus konvejeriui, turi būti numatyta automatinė džiovinimo sistemos išjungimo sistema arba sumontuota atitinkama signalizacija.

7.47. Amoniakinių šaldymo įrenginių, mašinų ir aparatinių patalpų šaltnešio garų analizatoriai ir jų blokuotė su vėdinimo ir kompresorių išjungimo įrenginiais turi būti veikiantys.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

7.48. Draudžiama statyti šaldymo agregatus tam tikslui nepritaikytose patalpose ir juos naudoti ne pagal paskirtį.

7.49. Pažeistos šiluminės izoliacijos apsauginį sluoksnį būtina nedelsiant sutaisyti.

7.50. Draudžiama šildyti balionus su šaltnešiu norint greičiau užpildyti sistemą. Amoniako balionai turi būti laikomi ne arčiau kaip 5 m nuo šildymo įrenginių.

7.51. Kompresorinėse laikomas tepalų kiekis neturi viršyti vienos pamainos normos.

8. PAVOJINGŲ MEDŽIAGŲ TRANSPORTAVIMAS

8.1. Pakraunant, pervežant ir iškraunant pavojingas medžiagas, būtina vadovautis instrukcijomis ir kitais dokumentais, reglamentuojančiais pavojingų krovinių vežimo tvarką.

8.2. Transporto priemonės, kuriomis pervežamos pavojingos medžiagos, privalo turėti specialius atpažinimo ženklus.

8.3. Sprogimo ir gaisro atžvilgiu pavojingos medžiagos į transporto priemones turi būti pakraunamos tik į gamyklinę nepažeistą tarą ar pakuotę. Prieš iškraunant šias medžiagas iš vagono, konteinerio ar automobilio kėbulo, būtina įsitikinti, ar nėra pažeista šių medžiagų pakuotė. Išbirusias ir išsiliesusias medžiagas būtina išvalyti.

8.4. Tiesiogiai pilti naftos produktus iš geležinkelio cisternų į autocisternas ir kitas talpyklas draudžiama.

8.5. Apžiūrint transporto priemones bei jose esančius gaisro ir sprogimo atžvilgiu pavojingus krovinius, galima naudotis tik gaisro ir sprogimo atžvilgiu nepavojingais šviestuvais.

8.6. Įvairios talpos indai su LU ir DS turi būti sandarūs.

8.7. Iškraunant ir pakraunant LU ir DS bei kitas gaisro ir sprogimo atžvilgiu pavojingas medžiagas, būtina:

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

8.7.1. dangčius ir liukus atidaryti sklandžiai, be smūgių;

8.7.2. juos pilant į indus naudoti įtaisus, padedančius išvengti išsiliesimo;

8.7.3. naudoti techniškai tvarkingą įrangą;

8.7.4. įžeminti įvairius įrengimus, mechanizmus bei talpyklas;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

8.7.5. saugoti įvairios talpos indus nuo mechaninių pažeidimų;

8.7.6. griežtai laikytis markiruotėse nurodytų reikalavimų ir įspėjamųjų įpakavimo ženklų;

8.7.7. naudoti avalynę, drabužius ir įrankius, neskeliančius kibirkšties.

8.8. Atlikti degių dujų, LU ir DS perpylimą perkūnijos metu draudžiama.

8.9. Vamzdynai, kuriais transportuojamos medžiagos, galinčios užsiliepsnoti nuo vandens ar vandens tirpalų poveikio, prieš eksploatacijos pradžią turi būti išdžiovinti.

8.10. Transporteriai, norijos, pneumatiniai ir savaime tekančių medžiagų vamzdynai turi būti techniškai sutvarkyti.

8.11. Pneumatinio transporterio linijos eksploatuojamos esant įjungtoms ir tvarkingoms liepsnų sulaikančioms automatinėms sklendėms.

8.12. Būtina tikrinti technologinėse kiauptymėse ugnį sulaikančių įrenginių techninę būklę ir jų veikimą pagal patvirtintą grafiką.

8.13. Autocisternos, transportuojančios LU ir DS, turi būti įžemintos (vežant, pripylimo ir išpylimo metu), aprūpintos pirminėmis gaisro gesinimo priemonėmis. Duslintuvų vamzdžiai turi būti su tvarkingais kibirkščių gesikliais.

8.14. Išpylimo ir pripylimo vietos turi būti švarios, išlieti LU ir DS išvalomi, o tos vietos užpilamos smėliu.

8.15. Guminės arba kitos iš elektrai nelaidžių medžiagų pagamintos žarnos, naudojamos geležinkelio cisternoms, autocisternoms ir aparatams pripildyti, turi būti apvyniotos 2 mm storio varine viela arba 4 mm storio plieniniu trosu su 100 mm vijos žingsniu. Vienas įžeminimo galas prilituojamas arba pritvirtinamas varžtu prie žarnos antgalio, o kitas sujungiamas su įžemintu naftos produkto vamzdynu.

8.16. Žarnų antgaliai turi būti pagaminti iš vario arba kito metalo, kuris smūgio metu nesukelia kibirkščiavimo.

9. MEDŽIAGŲ SANDĖLIAVIMAS

9.1. Medžiagas ir žaliavas privaloma laikyti grupėmis pagal joms gesinti naudojamas priemones (vanduo, putos, dujos ir t. t.), taip pat pagal jų fizines ir chemines bei pavojingumo

gaisro atžvilgiu savybes. Medžiagų ir žaliavų laikymo vienoje patalpoje reikalavimai nurodyti 4 priede.

9.2. Laikymo vietose turi būti medžiagų išdėstymo planas, o ant išorinės sandėlio durų (vartų) pusės pakabinami ženklai, apibūdinantys laikomų medžiagų ir prekių pavojingumą gaisro atžvilgiu.

9.3. Rūgščių laikymo vietose turi būti ir neutralizuojančių medžiagų (kreidos, kalkių) atsarga. Rūgščių laikymo vietos pažymimos. Sandėliuojant azoto ir sieros rūgštis reikia vengti jų kontakto su organinės kilmės medžiagomis (mediena, šiaudais ir t. t.).

9.4. Medžiagos, aktyviai reaguojančios su vandeniu (karbidai, šarminiai metalai, bario peroksidas, natrio hidratas ir kt.), laikomos atskiroje patalpoje, hermetiškoje taroje, ne žemiau kaip 15 cm virš grindų.

9.5. Chemikalai fasuojami atskirose patalpose. Išsiliejusius ar išbirusius chemikalus būtina nedelsiant išvalyti ir nukenksminti. Pakavimo medžiagas (popierių, drožles, vatą ir t. t.) būtina laikyti atskiroje patalpoje.

9.6. Metalų (aliuminio, cinko, nikelio ir kt.) milteliai, galintys savaime užsidegti, turi būti laikomi atskirose patalpose, hermetiškoje taroje, ir apsaugoti nuo tiesioginių saulės spindulių.

9.7. Amonio salietra laikoma nuo kitų mineralinių medžiagų atskirta nedegiomis pertvaromis. Grindys turi būti nedegios. Sukietėjusią amonio salietrą draudžiama trupinti naudojant sprogstamąsias medžiagas arba kibirkštį skeliančius įrankius.

9.8. Prieš kraunant mineralines trąšas, patalpas būtina išvalyti, kad neliktų kitų medžiagų (tepalo, durpių, šieno ir t. t.) likučių.

9.9. Buitinės ir pagalbinės patalpos sandėliuose įrengiamos pagal galiojančių norminių aktų reikalavimus.

9.10. Sandėlių patalpose draudžiama laikyti elektros ir autokrautuvus bei įkrauti jų akumulatorius. Pakrovimo ir iškrovimo mechanizmai turi būti tvarkingi. Savaeigiai mechanizmai ne darbo metu laikomi jiems skirtose patalpose.

9.11. Sandėliuose draudžiama užkrauti duris ir vartus.

9.12. Rūkyti ir naudoti atvirą ugnį sandėlių patalpose draudžiama.

9.13. Draudžiama įrengti sandėlius patalpose, per kurias nutiesti tranzitiniai elektros kabeliai bei dujų ir degių skysčių vamzdiniai.

9.14. Medžiagos, laikomos ne lentynose, turi būti sudėtos į rietuves. Šios sandėliavimo vietos pažymimos juostomis ant grindų. Kitose vietose sandėliuoti medžiagas draudžiama.

9.15. Ne darbo metu ant rampų draudžiama laikyti degias medžiagas.

9.16. Atvirose aikštelėse įvairias talpyklas su reaktyvais, LU ir DS reikia sustatyti grupėmis, ne didesnėmis kaip po 100 vienetų, arba laikyti ne daugiau kaip 5 tonas minėtų medžiagų vienoje grupėje. Atstumas tarp grupių turi būti ne mažesnis kaip 5 m. Aplink kiekvieną aikštelę, atsižvelgiant į laikomų medžiagų kiekį, reikia įrengti užtvartas.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

9.17. Degių ir nedegių medžiagų su degia pakuote sandėliuose draudžiama naudoti šildytuvus su atvirais kaitinimo elementais, virykles ir kitus buitinius prietaisus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

9.18. Stelažų medinės konstrukcijos turi būti padengtos atsparumą ugniai didinančiomis medžiagomis. Praėjimai tarp stelažų, rietuvių ir tarpai nuo jų iki sienų turi būti ne siauresni kaip 0,8 m ir neužkrauti.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

9.19. Pluoštinių medžiagų ryšulius draudžiama ardyti sandėlio patalpose.

9.20. Į naftos produktų bazes ir sandėlius draudžiama įvažiuoti transporto priemonėmis, neturinčiomis įžeminimo įrenginių, gaisro gesinimo priemonių bei su netvarkingais kibirkščių gesikliais.

9.21. Ant kiekvieno LU ir DS rezervuaro turi būti nurodyta produkto rūšis, rezervuaro tipas ir maksimalus pripylimo lygis. Draudžiama juos perpildyti.

9.22. Draudžiama eksploatuoti sugedusius ir netvarkingus rezervuarus.

9.23. Tikrinant rezervuarus, imant skysčių pavyzdžius, matuojant jų lygį, prietaisai ir rūbai neturi kibirkščiuoti.

9.24. Remontuoti rezervuarus ir vamzdynus leidžiama tik visiškai išpylus iš jų skysčius, išjungus vamzdynus, atidarius visas angas, nuodugniai išvalius (išgarinus ir išplovus) ir įsitikinus, kad juose nėra sprogimo atžvilgiu pavojingos dujų koncentracijos.

9.25. Naftos produktų rezervuarus juosiantys pylimėliai ir perėjimo tilteliai turi būti tvarkingi. Pylimėlių apjuostos vietos viduje bei 10 m atstumu apie ją draudžiama laikyti bet kokias medžiagas ir įrengimus. Joje turi būti laiku pjaunama ir šalinama žolė.

9.26. Sandėliuose draudžiama perpilti naftos produktus.

9.27. Sandėliuose laikomų LU ir DS statines būtina krauti kamščiais į viršų. Tuščią tarą laikyti toje pačioje patalpoje draudžiama.

9.28. Lakų ir dažų sandėliuose draudžiama:

9.28.1. laikyti dažų, lakų bei tirpiklių atsargas pažeistoje ar atviroje taroje;

9.28.2. laikyti kitos paskirties medžiagas;

9.28.3. perpilti lakus ir dažus iš vienos taros į kitą arba į darbo indus be metalinių padėklų su borteliais.

9.29. Ruošiamus išvežti pjautinės medienos ryšulius galima krauti tik vienoje darbo linijos pusėje.

9.30. Medienos ir rąstų rietuvės turi būti lengvai prieinamos ir privažiuojamos iš visų pusių.

9.31. Vasaros metu miško bei pjautinės miško medžiagos sandėlių teritorija privalo būti drėkinama.

9.32. Miško medžiaga kraunama į rietuves pagal iš anksto sudarytą technologinę schemą. Draudžiama užkrauti tarpus tarp rietuvių.

9.33. Sandėliuojamų anglių aikštelėse turi būti švaru. Jų neturi plauti grunto ir poplūdžio vandenys, galintys nutekėti už sandėlio teritorijos ribų. Aikštelę draudžiama kloti asfaltu ar medžio danga.

9.34. Anglių sandėlių negalima rengti ant šilumos šaltinių (garotiekių, karšto vandens vamzdžių ir kt.), virš elektros kabelių tunelių, taip pat po elektros perdavimo linijomis.

9.35. Skirtingų rūšių anglis reikia krauti į atskiras krūvas. Atvežtas anglis draudžiama krauti ant senų, jeigu jos laikomos ilgiau kaip 1 mėnesį.

9.36. Kai anglių krūvos ne aukštesnės kaip 3 m, tarpai tarp jų turi būti ne mažesni kaip 1 m, kai krūvos aukštesnės – ne mažesni kaip 2 m.

9.37. Anglims laikyti patalpos, įrengtos rūsiuose ir pirmuose aukštuose (jeigu virš jų yra kitos patalpos), atskiriamos nedegiomis sienomis, perdangomis ir durimis.

9.38. Kraunant anglis reikia atidžiai stebėti, kad į jų rietuves nepatektų medienos atliekų, popieriaus, šieno, skudurų ir kitų organinių medžiagų.

9.39. Anglių krūvų temperatūrą būtina nuolat kontroliuoti. Pakilus temperatūrai aukščiau kaip 60°C, susidariusią savaiminio užsidegimo židinio vietą reikia suplūkti arba pašalinti įkaitusias anglis. Nedelsiant užpilti tą vietą šviežiomis anglimis ir kruopščiai jas suplūkti.

9.40. Išimtas iš krūvos įkaitusias anglis reikia išskleisti atsarginėje aikštelėje ne storesniu kaip 0,5 m sluoksniu ir atvėsinti. Atvėsusias anglis draudžiama krauti į tas pačias krūvas. Draudžiama anglis aušinti vandeniu pačiose rietuvėse.

9.41. Draudžiama gabenti, priimti į sandėlį bei tiekti į kuro tiekimo traktą anglis, pastebėjus savaiminio įkaitimo židinius.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

10. DUJŲ ŪKIS

10.1. Dujų tinklai ir kiti dujų ūkio įrenginiai turi būti įrengiami ir eksploatuojami griežtai laikantis galiojančių dujų ūkio saugumo taisyklių ir STR reikalavimų.

10.2. Gamybinėse ir sandėlių patalpose, kuriose gali išsiskirti sprogių dujų ar garų, įrengiami oro aplinkos dujų signalizatoriai, turintys šviesos ir garso signalų įrenginius. Neturint nurodytų prietaisų, būtina ne rečiau kaip kartą per pamainą atlikti sprogių dujų ar garų ore koncentracijos analizę. Nustačius pavojingą dujų koncentraciją, reikia išvėdinti patalpas, surasti dujų nutekėjimo priežastį ir ją pašalinti.

10.3. Sandėliuojami dujų balionai turi būti apsaugoti nuo kritulių ir tiesioginių saulės spindulių poveikio.

10.4. Į sandėlius, kuriuose laikomi balionai su degiomis dujomis, draudžiama įeiti asmenims, dėvintiems avalynę arba rūbus, galinčius sukelti kibirkščiavimą.

10.5. Draudžiama dirbti bei liesti deguonies balionų ventilius tepaluotais rūbais, pirštinėmis ar rankomis.

10.6. Grupėmis laikyti balionus vartotojai gali nedegiose vėdinamose spintose ir prie pastatų nedegių aklinių sienų (sienų be langų ir durų).

10.7. Dujų balionai nuo šildymo prietaisų turi būti laikomi ne mažesniu kaip 1 m atstumu.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, *Žin.*, 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

10.8. Balionų sandėliuose draudžiama laikyti kitas degias medžiagas ir daiktus.

10.9. Pripildyti dujų balionai laikomi ir transportuojami vertikaliai arba horizontaliai su ant antgalio užsuktomis aklėmis. Horizontaliai ant medinių rėmų arba stelažų laikomo baliono rietuvės turi būti ne aukštesnės kaip 1,5 m, o visi ventiliai – nukreipti į vieną pusę.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, *Žin.*, 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

10.10. Aplink degių dujų balionų sandėliavimo vietas mažesniu kaip 10 m atstumu draudžiama laikyti degias medžiagas, dirbti su atvira ugnimi arba rūkyti.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, *Žin.*, 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

10.11. Balionai, kuriuose pastebėtas dujų nutekėjimas, skubiai šalinami iš sandėlio.

10.12. Balionai su degiomis dujomis laikomi vienaaukščiuose sandėliuose, neturinčiuose palėpių, su lengvai numetamomis konstrukcijomis.

10.13. Balionai su degiomis dujomis (vandeniliu, acetilenu, propanu, etilenu ir kt.) laikomi atskirai nuo balionų su deguonimi, suslėgtu oru, chloru, fluoru ir kitais oksidatoriais bei toksinėmis dujomis.

10.14. Balionus draudžiama statyti prie evakuacinių išėjimų iš patalpų, pastatų pagrindinių fasadų pusės, prie įvažiavimų.

10.15. Dujotiekių vamzdynus draudžiama panaudoti įžeminimui.

10.16. Techniniai koridoriai, pastatų rūšiai ir kitos patalpos, per kurias nutiesti dujotiekio vamzdynai, turi būti prieinamos aptarnaujančiam personalui bet kuriuo paros metu. Šiose patalpose sandėliuoti medžiagas, organizuoti gamybą ir pan. draudžiama.

10.17. Draudžiama palikti be priežiūros įjungtus neautomatinius dujinius prietaisus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, *Žin.*, 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

10.18. Patalpose pajutus dujų kvapą, būtina nedelsiant užsukti dujotiekio čiaupą, išvėdinti visas patalpas ir iškviesti avarinę dujų tarnybą. Kol nebus pašalintas gedimas, patalpose draudžiama degti degtukus, rūkyti, naudotis atvira ugnimi, įjungti ir išjungti elektros prietaisus.

10.19. Aptikus dujų nutekėjimą iš dujotiekio ar įrenginio, būtina nedelsiant aptverti avarinę zoną ir pastatyti atitinkamus įspėjamuosius ženklus, atjungti pažeistą vamzdyno atkarpą ar įrenginį.

Papildyta punktu:

Nr. [451](#), 1999-07-23, *Žin.*, 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

10.20. Draudžiama naudoti atvirą ugnį dujų nutekėjimo vietai nustatyti.

Papildyta punktu:

Nr. [451](#), 1999-07-23, *Žin.*, 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

11. STATYBOS IR REMONTO DARBAI

11.1. Statybos, rekonstrukcijos ir kapitalinio remonto darbai turi būti atliekami pagal projekcinę dokumentaciją.

11.2. Laikini pastatai ir statiniai (buitinės patalpos, sandėliai ir t. t.) statybos aikštelėje turi būti įrengiami pagal galiojančių norminių aktų reikalavimus.

11.3. Už statomo ar remontuojamo (rekonstruojamo) objekto, statybininkų buitinių ir pagalbinių patalpų ir teritorijos priešgaisrinę saugą, priešgaisrinių priemonių įgyvendinimą atsako statybos vadovas (rangovas).

11.4. Statomuose pastatuose draudžiama įrengti laikinus LU, DS ir dujų balionų sandėlius. Buitines patalpas leidžiama įrengti pastatų dalyse, atskirtose priešgaisrinėmis pertvaromis ir perdangomis.

11.5. Pastatuose, statomuose iš neapsaugotų laikančiųjų metalinių konstrukcijų, plokščių su degia šilumine izoliacija, draudžiama įrengti laikinus sandėlius, dirbtuves ir buitines patalpas.

11.6. Negesintas kalkes būtina laikyti vietose, į kurias nepatenka drėgmė.

11.7. Naudotis mediniais laikiniais laiptais galima tik ne aukštesniuose kaip dviejų aukštų pastatuose.

11.8. Projekte numatytos išorinės gaisrinės kopėčios ir apsauginės tvorelės ant statomo pastato stogo turi būti įrengiamos tuoj pat po laikančiųjų konstrukcijų sumontavimo.

11.9. Statant ar remontuojant trijų ir daugiau aukštų pastatus, turi būti naudojami metaliniai pastoliai arba mediniai, apdoroti ugniai atspariomis medžiagomis (skiediniais). Restauruojant architektūrinius paminklus naudoti degius pastolius draudžiama.

11.10. Statybiniuose pastoliuose kas 40 m jų perimetro būtina įrengti vienus laiptus arba kopėčias, bet ne mažiau kaip dvejus laiptus (kopėčias) visam pastatui. Nuo pastolių, denginių ir pakylų reikia nuolat valyti statybines šiukšles.

11.11. Žmonėms evakuoti iš daugiaaukščių pastatų ir statinių būtina įrengti ne mažiau kaip dvejus kopėčias visam statybos laikotarpiui. Statant aukštesnius kaip 10 m pastatus laiptus reikia montuoti tuo pačiu metu kaip ir laiptinių aikšteles.

11.12. Degių ir sunkiai degių medžiagų klojinius vienu metu leidžiama įrengti ne daugiau kaip per tris aukštus. Betonui sustingus, mediniai klojiniai nuimami.

11.13. Statant pastatą, kartu turi būti atliekami konstrukcijų atsparinimo ugniai darbai, numatyti projekte.

11.14. Atliekant darbus, neapsaugotas šiluminės izoliacijos ir hidroizoliacijos plotas neturi būti didesnis kaip 500 kv. m, kai izoliacinė medžiaga degi, ir 1000 kv. m, kai izoliacinė medžiaga sunkiai degi.

11.15. Darbų atlikimo vietoje degių medžiagų kiekis neturi būti didesnis, negu reikia vienai darbo pamainai.

11.16. Draudžiama priešgaisrinėse juostose ir zonose palikti neužtaisytas angas (ertmes). Kitoje dalyje pradėti rengti šiluminę izoliaciją galima tik užbaigus ankstesnės dalies priešgaisrinių juostų, zonų įrengimą.

11.17. Naudoti agregatus, šildančius rulonines medžiagas, galima tik dengiant stogo dangą ant gelžbetoninių plokščių ir naudojant nedegią šiluminę izoliaciją. Degalus ir tuščią jų tarą laikyti ant stogo dangos draudžiama.

11.18. Laikyti ir ruošti degius skysčius reikia atskirose vėdinamose patalpose iš nedegių medžiagų, taip pat specialiai tam skirtuose konteineriuose.

11.19. Draudžiama naudoti atvirą ugnį 10 m spinduliu nuo bitumo ir skiediklio (benzino, terpentino ir kt.) maišymo vietos. Karštas bitumas turi būti pilamas į skiediklį ir maišomas mediniais įrankiais.

11.20. Katilus bitumams ir dervoms lydyti būtina įrengti tam skirtose aikštelėse, ne arčiau kaip per 10 m nuo I, II atsparumo ugniai pastatų ir 20 m nuo III -V atsparumo ugniai pastatų. Draudžiama katilus įrengti ant pastato stogo ir lydyti bitumą bei dervas naudojant atvirą ugnį.

11.21. Kiekvienas katilas turi būti techniškai tvarkingas, su sandariu nedegiu dangčiu ir su nukreipimo stogeliu, kad užviręs bitumas nepatektų į kūryklą. Katilo priekis (kur yra pakura) pakeliamas 0,1 m aukščiau negu likusi katilo dalis.

11.22. Baigus kurenti, katilų kūryklos turi būti užgesintos.

11.23. Izoliacinės ir bituminės mastikos į katilus dedama ne daugiau kaip 3/4 jų talpos. Katilas ir į jį dedama medžiaga turi būti sausi.

11.24. Bitumo mišinius kaitinti patalpose galima tik statinėse su elektriniu šildytuvu. Šildyti ugnimi draudžiama.

11.25. Bitumo virimo atliekų utilizavimo vietose, prie laužų reikia turėti 0,5 kub. m talpos dėžes su sausu smėliu, kastuvus ir gesintuvus gaisrui gesinti.

11.26. Draudžiama vienu metu toje pačioje patalpoje atlikti suvirinimo ir kitus ugnies bei apdailos darbus naudojant klijus, dažus, dervas ir kitas degias medžiagas.

11.27. Baigus darbą, deguonies ir degių dujų balionus reikia nugabenti į nuolatinę jų laikymo vietą.

11.28. Patalpa, kurioje dirbama naudojant klijus, mastiką, lakus ar dažus, turi būti vėdinama.

11.29. Degias statybines atliekas, šiukšles darbų atlikimo vietose ir teritorijoje reikia nuolat valyti ir šalinti į specialiai tam skirtas ir įrengtas vietas.

11.30. Baigus degių grindų ir kitų konstrukcijų šlifavimo darbus nuo agregatų turi būti nuimami ir valomi dulkių surinkimo maišai.

11.31. Prieš darbų pradžią statybos aikštelėje būtina įrengti priešgaisrinį vandentiekį arba vandens rezervuarus, turi būti pirminės gaisro gesinimo priemonės, sutvarkyti keliai ir prieigos, įrengtas ryšys.

11.32. Pastato vidaus priešgaisrinis vandentiekis turi būti sumontuotas, išbandytas ir pradėtas eksploatuoti iki apdailos darbų pradžios.

12. UGNIES DARBAI

12.1. Prie ugnies darbų priskiriamos gamybinės operacijos, kurių metu naudojama atvira ugnis, gali susidaryti kibirkštys arba įkaitinamos medžiagos iki temperatūros, galinčios sukelti jų užsiliepsnojamą (metalų suvirinimas elektra bei dujomis, darbai su litavimo lempa ir t. t.).

12.2. Už saugų ugnies darbų atlikimo organizavimą atsako objekto (darbų baro) vadovas.

12.3. Objekte turi būti sudaryta instrukcija, nustatanti konkrečią ugnies darbų atlikimo tvarką ir patvirtinta vadovo.

12.4. Darbuotojas, atliekantis suvirinimo darbus, privalo turėti suvirintojo kvalifikacijos pažymėjimą.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

12.5. Ugnies darbų vietos gali būti nuolatinės ir laikinos.

12.6. Nuolatinė ugnies darbų vieta, jei patalpose yra degių medžiagų, turi būti atskirta vientisine nedegia pertvara, ne žemesne kaip 2,5 m. Grindys turi būti nedegios.

12.7. Laikinas ugnies darbų atlikimo vietas nustato objekto (darbo baro) vadovas ir išduoda leidimą (5 priedas).

12.8. Be leidimo ugnies darbus gali atlikti suvirintojai, stebint objekto (darbo baro) vadovui, arba aukštos kvalifikacijos suvirintojai, kurių sąrašą sudaro ir tvirtina objekto vadovas.

12.9. Leidimas atlikti ugnies darbus surašomas dviem egzemplioriais konkrečiam laikotarpiui. Pirmas egzempliorius perduodamas atsakingam už darbų atlikimą asmeniui, o antras egzempliorius lieka pas objekto (darbo baro) vadovą ir saugomas 3 dienas po darbų užbaigimo.

12.10. Objekto (darbo baro) vadovas leidime nurodo asmenis, atsakingus už parengiamųjų bei ugnies darbų atlikimą, taip pat nustato parengiamųjų darbų apimtį bei turinį, jų atlikimo seką, saugos priemones atliekant šiuos darbus, aplinkos oro kontrolės tvarką.

12.11. Įvykdžius visus leidime numatytus reikalavimus, asmenys, atsakingi už pasiruošimą ir ugnies darbų atlikimą, pasirašo. Po to darbo baro viršininkas patikrina reikalavimų įvykdymą, pasirašo leidimą ir jį perduoda vykdytojams.

12.12. Ugnies darbų atlikimo vietoje turi būti gaisro gesinimo priemonės (gesintuvas arba dėžė su smėliu ir kastuvu, kibirai su vandeniu ir pan.).

12.13. Jei atliekant ugnies darbus 5 m spinduliu yra degių konstrukcijų ir medžiagų, jas reikia pašalinti arba, kad neužsidegtų, patikimai apsaugoti metaliniais skydais, sudrėkinti vandeniu. Taip pat reikia imtis priemonių, kad kibirkštys nepatektų ant žemiau esančių degių konstrukcijų, aikštelių ir aukštų.

12.14. Atsakingas už kontrolę asmuo, baigus ugnies darbus, turi tikrinti laikiną darbo vietą ne mažiau kaip 4 val. po jų baigimo.

12.15. Atliekant ugnies darbus draudžiama:

12.15.1. dirbti netvarkinga įranga ir aparatūra;

12.15.2. suvirinti, pjauti ar lituoti neseniai nudažytas ir neišdžiūvusias konstrukcijas bei gaminius;

12.15.3. naudotis tepalais, riebalais, benzinu ar kitais degiais skysčiais suteptais drabužiais, pirštinėmis;

12.15.4. suvirinimo kabinose laikyti drabužius bei kitus degius daiktus ar medžiagas;

12.15.5. remontuoti komunikacijas, aparatus, turinčius slėgį ar elektros įtampą, pripildytus LU ir DS bei toksiškų medžiagų.

12.16. Atliekant ugnies darbus laidai ir kabeliai neturi liestis su dujų balionais bei kita įranga.

12.17. Ugnies darbų atlikimo vietoje aikštelės, metalo konstrukcijos ir įrengimai turi būti nuvalyti nuo galinčių sprogti ar užsidegti medžiagų, dervų, dulkių ir t. t. Draudžiama pradėti ugnies darbus, jei nesiimta priemonių, užtikrinančių priešgaisrinę saugą.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

12.18. Aparatai, mašinos ir kiti įrengimai, kuriuose bus atliekami ugnies darbai, turi būti sustabdyti ar išjungti, iš jų bei vamzdynų pašalintos galinčios sprogti ar užsidegti medžiagos, atjungti aklėmis nuo veikiančių aparatų ir komunikacijų, išgarinti arba išplauti vandeniu, išvėdinti, iš aparatų ir vamzdynų analizei atlikti paimti oro mėginiai.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

12.19. Ugnies darbų vieta turi būti vėdinama (natūraliai ar veikiant kilnojamajai vėdinimo sistemai).

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

12.20. Ugnies darbų zonoje aparato arba vamzdyno viduje pastebėjus degių dujų ar skysčių nutekėjimą šie darbai turi būti nedelsiant nutraukti. Jie gali būti vykdomi toliau tik išsiaiškinus bei pašalinus degių dujų ar skysčių nutekėjimo priežastis.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

12.21. Kilnojamaisiais acetileno generatoriais leidžiama dirbti tik gerai vėdinamose patalpose. Atstumas nuo suvirinimo vietos iki generatoriaus turi būti ne mažesnis kaip 10 m.

12.22. Baigus darbus, generatoriuje turi būti sunaudotas visas kalcio karbidas. Kalkių dumbblas, šalinamas iš generatorių, turi būti iškraunamas į šiam tikslui skirtą vietą, esančią ne arčiau kaip 10 m nuo pastatų.

12.23. Atviros kalkių dumblo duobės turi būti aptvertos, o uždaros – turėti nedegias perdangas ir vėdinimo sistemą bei angas dumblui pašalinti.

12.24. Į ugnies darbų vietą dujų balionai pristatomi specialiomis priemonėmis.

12.25. Atstumas nuo degiklių (pagal horizontalę) iki degių dujų ir deguonies balionų turi būti ne mažesnis kaip 5 m.

12.26. Draudžiama vienoje patalpoje laikyti deguonies balionus ir degių dujų balionus, taip pat kalcio karbidą.

12.27. Atidarytus būgnus su kalcio karbidu reikia sandariai uždengti vandens nepraleidžiančiais dangčiais su užlenktais kraštais. Dangčio kraštelis turi būti ne žemesnis kaip 50 mm.

12.28. Acetileno įrenginių patalpose leidžiama laikyti ne daugiau kaip 200 kg kalcio karbido. Atidarytas gali būti tik vienas būgnas.

12.29. Draudžiama sandėliuoti kalcio karbidą rūsiuose ir nešildomose, drėgnose, nevėdinamose patalpose.

12.30. Atliekant ugnies darbus dujomis, draudžiama:

12.30.1. užlaužti, persukti, tarpusavyje keisti ir naudoti ilgesnes kaip 30 m žarnas;

12.30.2. didinti kalcio karbido kiekį, norint pakelti acetileno generatoriaus dujų slėgį;

12.30.3. naudotis neveikiančiais, techniškai nesutvarkytais suvirinimo įrangos matavimo prietaisais ir apsauginiais slėgio vožtuvais;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, *Žin.*, 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

12.30.4. naudoti nesandarias ir nepatikimai pritvirtintas prie aparatų ir dujų balionų žarnas.

12.31. Elektros suvirinimo aparatų kabeliai turi būti tvarkingi ir patikimai sujungti, pažeistos elektros kabelių vietos patikimai izoliuotos.

12.32. Atliekant ugnies darbus rezervuare, būtina:

12.32.1. rezervuarą, kuriame bus atliekami ugnies darbai, ištuštinti ir aklėmis atjungti nuo visų vamzdinių;

12.32.2. išvalyti naftos produktų atliekas ir nuosėdas;

12.32.3. rezervuarą išplauti, išgarinti kaitriuoju garu ir išvėdinti;

12.32.4. iš rezervuaro paimti oro mėginius;

12.32.5. pylimo viduje sandariai uždaryti kanalizacijos (nuotekų) šulinius, jų dangčius užpilti ne plonesniu kaip 10 cm smėlio sluoksniu.

12.32.6. nutraukti užpildymo (išpylimo) operacijas rezervuarų grupėje, esančioje viename pylime;

12.33. Atliekant ugnies darbus perpylimo estakadose, būtina:

12.33.1. nutraukti visas perpylimo operacijas ir sandariai uždaryti visas sklendes;

12.33.2. iš perpylimo aikštelių arba geležinkelio estakadų pašalinti cisternas;

12.33.3. pašalinti LU ir DS nuotekas, nuvalyti perpylimo aikšteles, geležinkelio estakadas, vamzdinių paviršių, kanalizacijos (nuotekų) latakų ir įlajų paviršių;

12.33.4. sandariai uždaryti pramoninius, lietaus kanalizacijos šulinius, įlajas, esančias 20 m spinduliu nuo darbų vietos, o jų dangčius užpilti ne plonesniu kaip 10 cm smėlio sluoksniu;

12.33.5. nutraukti LU, DS ir dujų užpildymo (išpylimo) operacijas.

12.34. Atlikti ugnies darbus vaikų, gydymo, prekybos objektų patalpose galima tik tuo metu, kai jose nėra žmonių.

13. TRANSPORTO APTARNAVIMO OBJEKTAI

13.1. Automobiliai, traktoriai ir kitos mašinos patalpose, aikštelėse (nesant garažų) statomos paliekant tarp lengvųjų automobilių ne mažesnę kaip 0,6 m, tarp sunkvežimių – 0,8 m atstumą.

13.2. Autotransporto įmonėse, saugojimo aikštelėse, turinčiose daugiau kaip 25 automobilius, turi būti parengtas ir įmonės vadovo patvirtintas automobilių sustatymo planas bei jų evakavimo tvarka kilus gaisrui.

13.3. Garažuose draudžiama laikyti krovinius automobilius, pakrautus degiomis medžiagomis.

13.4. Mašinos, vežiojančios LU ir DS bei degias dujas, statomos atskirose aikštelėse arba boksuose, įrengtuose pagal galiojančių normatyvinių statybos techninių dokumentų reikalavimus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

13.5. Transporto stovėjimo vietose turi būti lynai arba vilkės (viena – keturiasdešimčiai automobilių) automobiliams evakuoti, bet ne mažiau vienos, neatsižvelgiant į vietų skaičių.

13.6. Garažų teritorijoje gali būti atvirų aikštelių nedideliam autotransporto remontui ir techninei priežiūrai. Jose turi būti nedegios dėžės su dangčiais naudotiems kuro ir degalų filtrams, skudurams, šiukšlėms sudėti. Panaudoti naftos produktai išpilami į metalinius indus ir laikomi tik tam tikslui skirtose vietose. Išlietus LU ir DS reikia užpilti smėliu ar pjuvenomis ir pašalinti į tam skirtą vietą.

13.7. Draudžiama atlikti ugnies darbus remontuojant transporto priemones, kai jų bakuose yra degalų, karteriuose – tepalų, balionuose – dujų.

13.8. Kiekvienoje automobilių remonto ir techninio aptarnavimo zonoje turi būti įrengtas skydas su priešgaisrinio inventoriu.

13.9. Individualiame garaže galima laikyti ne daugiau kaip 60 l benzino ir ne daugiau kaip 20 l tepalų. Nurodytą benzino ir tepalų kiekį leidžiama laikyti sandariai uždarytoje metalinėje taroje.

13.10. Garažuose bei autotransporto stovėjimo aikštelėse draudžiama:

13.10.1. dirbti kalvystės, terminio apdirbimo, suvirinimo, dažymo, medienos apdirbimo darbus, taip pat plauti detales LU ir DS. Šie darbai turi būti atliekami tik tam tikslui skirtose patalpose arba atvirose aikštelėse;

13.10.2. laikyti automobilius be degalų bakų dangtelių;

13.10.3. užkrauti vartus ir įvažiavimo (išvažiavimo) kelius arba juos užstatyti automobiliais;

13.10.4. pilti degalus į automobilių kuro batus;

13.10.5. laikyti ir eksploatuoti automobilius esant netvarkingai kuro ir elektros sistemai;

13.10.6. įkrauti akumulatorius;

13.10.7. šildyti variklius atvira ugnimi (deglais, litavimo lempomis), pasišviesti atvirais ugnies šaltiniais atliekant remonto ir kitus darbus;

13.10.8. baigus darbą, palikti tepaluotas medžiagas bei išsiliejusius skysčius;

13.10.9. sandėliuoti degias medžiagas ir degių dujų balionus.

13.11. Automobilių aptarnavimo įmonėse apžiūros duobėje turi būti ne mažiau kaip dvi išlipimo vietos.

13.12. Garažuose ir remonto boksuose, kuriuose yra apžiūrų duobės ir rūšiai, draudžiama laikyti automobilius su dujine įranga.

13.13. Transporto priemonėse privalomų gesintuvų skaičius nustatomas pagal šių taisyklių 3 priedą.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

13.14. Įrengti vienoje patalpoje agregatų remonto ir akumuliatorių įkrovimo barus draudžiama.

13.15. Autotransporto įmonėse akumuliatorinės baterijos įkraunamos tam tikslui skirtose vietose.

13.16. Įrengimų, įkraunančių baterijas elektros srove, blokatoriai, sugedus vėdinimo sistemai, turi garantuoti įkrovimo srovės išjungimą.

13.17. Atskirose natūraliai vėdinamose patalpose galima įkrauti ne daugiau kaip penkių krovinių vežimėlių jėgos baterijas. Bendrose sprogimo ir gaisro atžvilgiu nepavojingose patalpose galima įkrauti ne daugiau kaip dviejų krovinių vežimėlių jėgos baterijas ir tik esant vėdinimo sistemai, įrengtai virš vežimėlių. Baterijos įkraunamos tam skirtose ir atitvertose vietose, prie išorinių sienų langų. Ruošti ir laikyti elektrolitą galima tik atskirose patalpose.

13.18. Ant baterijų įkrovimo stočių durų turi būti užrašas „Įkrovimo stotis“ bei ženklai, draudžiantys naudoti atvirą ugnį.

13.19. Įkrovimo patalpose draudžiama:

13.19.1. taisyti akumuliatorius ir kitus įrenginius;

13.19.2. lituoti, pjaustyti, suvirinti bei dirbti kitus darbus, kurių metu susidaro kibirkštys ar naudojama ugnis;

13.19.3. įkrauti baterijas ir akumuliatorius be aptarnaujančio personalo priežiūros ir esant išjungtai vėdinimo sistemai;

13.19.4. laikyti sugedusius krovinius vežimėlius.

13.20. Transporto priemonės, aptarnaujančios sprogimo ir gaisro atžvilgiu pavojingas patalpas, turi būti saugios.

13.21. Autotransporto degalinėse išpylimo bei lygio matavimo vamzdžių, apžiūros bei išpylimo šulinių liukų dangčiai turi būti uždaryti. Atidaryti šiuos dangčius galima tik naftos produktų pylimo į rezervuarus arba jo lygio matavimo metu. Rezervuarų kvėpavimo įrenginiai turi būti tvarkingi.

13.22. Naftos produktai į požeminius rezervuarus turi būti pilami uždaru būdu (vamzdžiais arba žarnomis), autocisterna įžeminta, o automobilio variklis išjungtas.

13.23. Rezervuaro pildymo metu pilti naftos produktus iš kolonėlių, prijungtų prie to rezervuaro, draudžiama.

13.24. Pilant degalus į autotransporto priemones, būtina laikytis šių reikalavimų:

13.24.1. motociklai ir motoroleriai degalams pripildyti turi būti pristumiami išjungtais varikliais, o automobiliai privažiuoja savo eiga;

13.24.2. visos pylimo operacijos turi būti atliekamos stebint vairuotojams;

13.24.3. degalai pilami tiesiai į kuro bakus. Kurą taip pat galima pilti į metalinius indus su sandariais kamščiais;

13.24.4. atstumas tarp aptarnaujamo ir už jo stovinčio automobilio turi būti ne mažesnis kaip 3 m;

13.24.5. transporto priemonių varikliai turi būti išjungti.

13.25. Draudžiama pilti degalus į automobilius, pakrautus degiais (šienų, šiaudais) arba sprogimo atžvilgiu pavojingais krovinių, bei į autobusus su keleiviais.

13.26. Autotransporto degalinių teritorijoje draudžiama naudoti atvirą ugnį ir rūkyti.

13.27. Degalinės teritorijoje, atliekant ugnies darbus, turi būti pastatyti ženklai, draudžiantys įvažiuoti transportui. Taip pat draudžiama atlikti degalų pylimo operacijas.

13.28. Atliekant dujų įrangos remonto darbus, būtina nutraukti visas dujų pildymo operacijas, veikiančią įrangą išjungti, išskyrus siurblių ir kompresorių skyriaus ventiliatorius, kurie turi veikti visą remonto darbų laiką.

14. LABORATORIJOS

14.1. Laboratorių darbuotojai privalo žinoti naudojamų cheminių medžiagų pavojingumą gaisro atžvilgiu ir laikytis atitinkamų saugos reikalavimų. Laboratorijose laikomos tik griežtai nustatyto pavyzdžio cheminės medžiagos.

14.2. Baldai ir įrenginiai laboratorijose turi būti sustatyti taip, kad netrukdytų evakuoti žmones.

14.3. Stalų, stelažų, traukos spintų paviršiai, skirti darbui su gaisro ir sprogimo atžvilgiu pavojingais skysčiais ir medžiagomis, turi būti padengti nedegia medžiaga ir turėti bortelius.

14.4. Laboratorijose visi darbai, kurių metu gali išsiskirti kenksmingų, gaisro arba sprogimo atžvilgiu pavojingų dujų bei garų, turi būti atliekami techniškai tvarkingose traukos spintose, veikiant vėdinimo sistemai.

14.5. Nešti didelės talpos stiklinius indus su rūgštimis, šarmais ir kitais gailiais skysčiais galima tik specialiose metalinėse arba medinėse dėžėse.

14.6. Šarminius metalus reikia laikyti vandens neturiničiame žibale arba tepaluose sandariai uždarytame (kad nepatektų oras), storomis sienelėmis inde. Stiklainius su šarminiais metalais būtina dėti į sandariai uždaromas metalines dėžes.

14.7. Draudžiama naudotis atvira ugnimi dujų nuotėkiui nustatyti vamzdynuose ir prietaisuose.

14.8. Suslėgtų, suskystintų ir ištirpintų dujų balionus būtina laikyti metalinėse spintose, ne laboratorijose. Spintose turi būti prapjovos arba vėdinimo įrenginiai.

14.9. Galeninių preparatų ruošimo dirbtuvėse, laboratorijose bei patalpose būtina:

14.9.1. spirito virimo bei rektifikavimo aparatus, taip pat kompresorius ir karbiuratorinius įrengimus laikyti atskirose patalpose;

14.9.2. LU ir DS laikyti tam tikslui pritaikytose patalpose;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

14.9.3. LU skysčius darbo reikalamis tiekti vamzdžiais arba specialia uždaroma tara. Laboratorijoje jų neturi būti daugiau, negu reikia vienai darbo pamainai;

14.9.4. nenaudoti stiklinių indų benzokarbiuratoriniams įrengimams ir guminių žarnelių dujoms tiekti į degiklius.

14.10. Koncentruotų mineralinių rūgščių stiklinėje taroje su pritrintiniais kamščiais leidžiama laikyti ne daugiau kaip 3 kg. Bromas ir chromo anhidridas laikomi traukos spintose, stikliniuose induose, įstatytuose į metalinius arba fajansinius įdėklus.

14.11. Raudonasis fosforas laikomas sandariai uždarytuose stikliniuose arba metaliniuose induose, vandenilio peroksidas (30% perhidrolis) – tamsiame stikliniame inde su medžio kamščiu, metaliniame konteineryje. Šios medžiagos laikomos spintoje su neutraliomis druskomis (karbonatais bei sulfatais), toliau nuo lentynų su oksidatoriais, metalų milteliais bei šarminiais metalais.

14.12. Reagentai (oksidatoriai) laikomi stikliniuose induose su pritrintais arba plastikiniais užsukamais kamščiais. Šie indai statomi spintose ant atskirų lentynų.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

14.13. Reagentus laboratorijose ir jų sandėliuose būtina laikyti rakinamose spintose. Šių spintų raktus turi turėti laborantas arba kitas atsakingas darbuotojas.

14.14. Prieigose prie cheminių medžiagų laikymo vietų turi būti aiškūs užrašai, nurodantys cheminės medžiagos charakteringiausią savybę: „Ugnis pavojinga“, „Nuodinga“ ir t. t.

14.15. Visose laboratorijų patalpose vėdinimo sistema turi būti įjungta 5 min. prieš darbą ir išjungta darbą baigus.

14.16. Draudžiama palikti be priežiūros į elektros tinklą įjungtą aparatūrą ir kitus elektros įrenginius.

14.17. LU ir DS draudžiama pilti į kanalizaciją. Panaudotus skysčius būtina supilti į sandarų indą, o pasibaigus darbo dienai – išnešti iš laboratorijos.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

14.18. Visiems bandymų įrengimams, nepaisant jų kategorijos (stendiniai, modeliniai, pusiau fabrikiniai, bandomieji gamybiniai), turi būti parengtos gamybinės priešgaisrinės saugos instrukcijos.

14.19. Bandymų įrengimų patalpose turi būti gaisro gesinimo ir neutralizuojančios priemonės pagal naudojamų medžiagų savybes bei technologinių procesų ypatybes.

15. KULTŪROS RENGINIAI

15.1. Objekto vadovas ar asmuo, atsakingas už renginio organizavimą (vakarą, susirinkimą, spektaklį, kino seansą, koncertą, kalėdinę eglutę ir t. t.), turi kruopščiai patikrinti patalpų priešgaisrinę būklę (ar tvarkingi evakuaciniai išėjimai, perėjimai, ryšio priemonės, evakuacinis bei avarinis apšvietimas, priešgaisrinė automatika, pirminės gaisro gesinimo priemonės). Pastebėtus trūkumus būtina pašalinti iki renginio pradžios.

15.2. Kultūros renginiuose turi būti asmenys, supažindinti su priešgaisrinės saugos reikalavimais bei žmonių evakavimo gaisro atveju taisyklėmis. Vaikų šventėse turi būti dėstytojai, mokytojai ar auklėtojai. Budintys asmenys privalo stebėti, kad renginio metu būtų laikomasi priešgaisrinės saugos reikalavimų.

15.3. I, II atsparumo ugniai pastatuose masinius renginius galima organizuoti bet kuriame aukšte, III–V – tik pirmame aukšte. Patalpos, kuriose organizuojami masiniai renginiai, turi atitikti normatyvinių statybos techninių dokumentų reikalavimus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

15.4. Patalpose, kuriose organizuojami masiniai renginiai, turi būti ne mažiau kaip du vienas nuo kito toliau esantys evakuaciniai išėjimai. Renginių metu reikia įjungti šviesos rodykles, žyminčias evakuacinių išėjimų kryptis. Evakuaciniai išėjimai turi būti pažymėti ženklais pagal galiojančius standartus.

15.5. Kultūros renginių patalpose vientisų kėdžių eilių vietų skaičius, atstumai tarp eilių, išėjimų plotis turi atitikti statybos normų reikalavimus. Perėjimai ir išėjimai turi būti išdėstyti taip, kad nesikirstų žmonių srautai.

15.6. Kultūros renginių patalpose kėdės turi būti sujungtos į eiles arba pritvirtintos prie grindų.

15.7. Kultūros masinių renginių patalpose draudžiama:

15.7.1. siaurinti takus tarp kėdžių eilių ir pristatyti papildomas kėdes, fotelius, suolus;

15.7.2. užrakinti duris bei uždaryti langines;

15.7.3. patalpų sienų ir lubų apdailai naudoti degias medžiagas, grindims degią kiliminę dangą;

15.7.4. naudoti degias dekoracijas, scenos užuolaidas, drapiruotes ir apipavidalinti sceną lengvai užsiliEPSNOJANČIOMIS medžiagomis;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

15.7.5. laikyti dekoracijas, inventorių po scena ar pakyla;

15.7.6. evakuacijos keliuose įrengti veidrodžius, durų imitaciją;

15.7.7. įleisti į patalpas daugiau žmonių, negu numatyta pagal normas;

15.7.8. rūkyti, naudotis atvira ugnimi (fakelais, žvakėmis, šaltosiomis ugnelėmis, pliauškučiais), scenos apšvietimo efektams naudoti chemines ir lengvai užsiliEPSNOJANČIAS medžiagas;

15.7.9. *Neteko galios nuo 1999-08-05*

Papunkčio naikinimas:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin. 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

15.8. Rengiant Kalėdų (Naujųjų metų) šventes, eglutė turi stovėti ant tvirto pagrindo (stovo ar statinės su smėliu) atokiai nuo durų ir netrukdyti išeiti iš patalpos. Eglutės šakos turi būti per metrą nuo lubų ir sienų. Jei patalpose neįrengtas elektros apšvietimas, šventės vaikams, žaidimai, šokiai turi vykti dienos metu.

15.9. Eglutės iluminacija turi būti įrengta laikantis EIT reikalavimų. Girliandų lemputės – ne galingesnės kaip 25 vatai, laidai lankstūs variniai.

15.10. Pastebėjus bent mažiausią eglutės apšvietimo sutrikimą (įkaitusius laidus, dažnai perdegančias lemputes, kibirkštis ir pan.), apšvietimą būtina išjungti.

15.11. Draudžiama eglutes puošti degiomis medžiagomis, naudoti žvakutes ir šaltąsias ugneles.

15.12. Atrakcionų, pramoginių ir kitų masinių renginių bei religinių apeigų palapinių, namelių ir kitų statinių parinkimo vietą būtina derinti su valstybine priešgaisrine priežiūra. Minėtų statinių degios konstrukcijos turi būti apdorotos atsparumą ugniai didinančiomis medžiagomis. Šių objektų atsakingi asmenys privalo turėti tai patvirtinančius dokumentus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

16. VISUOMENINĖS PASKIRTIES PASTATAI

16.1. Šiame skyriuje išdėstyti papildomi priešgaisrinės saugos reikalavimai visuomeninės paskirties pastatams ir kitos paskirties pastatuose įrengtoms visuomeninių įstaigų bei organizacijų patalpoms.

16.2. Pastatuose ir statiniuose pranešimo apie gaisrą sistemos parenkamos ir įrengiamos pagal galiojančius RSN (STR). Sistemų įjungimo tvarką nustato objekto vadovas.

16.3. Pastatuose turi būti sudaryti evakuacijos planai (6 priedas), paskirstytos aptarnavimo ir apsaugos darbuotojų pareigos organizuojant žmonių evakavimą, turto gelbėjimą ir kitus darbus.

16.4. Visuomeninių pastatų budintis personalas privalo turėti žibintuvėlius, instrukciją, nustatančią jų veiksmus kilus gaisrui ar ištikus avarijai, avarinių tarnybų bei atsakingų darbuotojų telefonų sąrašus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

16.5. Pastatų rūsiuose ir cokoliniuose aukštuose įrengtų visuomeninės paskirties patalpų, kurių plotas didesnis kaip 30 kv. m, apdaila turi būti nedegi.

16.6. Pastatuose turi būti įrengtos specialios vietos (kambariai) drabužiams lyginti, vandeniui ir maistui šildyti.

16.7. Virš evakuacinių durų iš viešbučių, gydymo įstaigų ir kitų patalpų, kuriose gali tilpti 50 ir daugiau žmonių, bei parduotuvių prekybos salių, kurių plotas 50 kv. m ir daugiau, turi būti įrengti šviečiantys užrašai „Išėjimas“, tvirtinami ne žemiau kaip 2-2,5 m virš grindų.

16.8. Koridoriuose, laiptinėse ir ant evakuacinių durų turi būti nurodomieji ženklai „Išėjimas“, rodantys išėjimo kryptį.

16.9. Viešbučių kambariuose matomose vietose turi būti scheminis evakuacijos iš atitinkamo aukšto planas, kuriame nurodomas kambarys, evakuaciniai išėjimai, pateikiamas aiškinamasis tekstas (6 priedas). Taip pat turi būti trumpa priešgaisrinės saugos reikalavimų atmintinė (7 priedas).

16.10. Viešbučiuose priešgaisrinės saugos reikalavimų ir veiksmų kilus gaisrui atmintinė, taip pat radijo informacijos gaisro atveju tekstas turi būti anglų bei lietuvių kalbomis.

16.11. Rekomenduojama viešbučio kambarius aprūpinti specialiais gobtuvais nuo dūmų, skirtais saugiai žmonėms evakuotis gaisro atveju.

16.12. Viešbučiuose, viešojo maitinimo įstaigose ir patalpose, kuriose vienu metu gali būti daugiau kaip 50 žmonių, užuolaidos turi būti apdorotos atsparumą ugniai didinančiomis medžiagomis.

16.13. Gydymo įstaigoje kiekviename aukšte turi būti du evakuacinių išėjimų raktų komplektai (raktų numeriai turi atitikti išėjimų numerius). Vieną raktų komplektą privalo turėti budėtojas, kitas turi būti laikomas įstaigos personalui žinomoje vietoje.

16.14. Įstaigose, kuriose gydomi negalintys vaikščioti ligoniai (invalidai), kiekvienam aštuonetui ligonių turi būti ne mažiau kaip vieni neštuvai.

16.15. Ligonijų palatose atstumai tarp lovų turi būti ne mažesni kaip 0,8 m, o pagrindinis takas – ne siauresnis kaip 1,2 m. Spintelės, lovos ir kėdės neturi trukdyti išeiti iš palatos. Draudžiama statyti lovas koridoriuose ir kituose evakuacijos keliuose.

16.16. Daugiaaukštėse ligoninėse sunkiai sergančių ligonijų ir vaikų palatas būtina įrengti pirmuose aukštuose.

16.17. Personalui gyventi gydymo įstaigų pastatuose leidžiama tik pastato dalyje, kuri atskirta nuo pagrindinio pastato priešgaisrinėmis pertvaromis ir perdangomis bei turinčioje atskirą išėjimą į lauką.

16.18. Gydymo pastatuose draudžiama laikyti deguonies balionus, tiekti dujas guminėmis žarnelėmis ir nesandariais vamzdynais. Nesant centralizuoto deguonies tiekimo į ligonijų palatas, deguonies pagalvių naudojimosi tvarką ir vietą bei atskirų deguonies balionų laikymo vietas nustato gydymo įstaigos vadovai, suderinę su priešgaisrinės apsaugos tarnyba.

16.19. Instrumentams sterilizuoti galima naudoti elektros šildymo prietaisus tik su uždariais šildymo elementais.

16.20. Visų vaikų įstaigų ir ligoninių patalpų apdailai draudžiama naudoti degias ir degimo metu toksinius junginius išskiriančias medžiagas bei dažus.

16.21. Vaistinėse, kurios įrengtos kitos paskirties pastatuose, LU ir DS kiekis neturi viršyti 100 kg. Spiritas, eteris ir kiti LU skysčiai vaistinėse turi būti saugomi atskirose patalpose arba metalinėse spintose.

16.22. Vaistinėse leidžiama naudoti ne daugiau kaip du deguonies balionus, kurie turi būti tvirtai ir vertikalčiai pritvirtinti prie specialių stovų. Draudžiama laikyti deguonies ir degių dujų balionus vaistinių sandėliuose. Jiems laikyti reikia įrengti specialias patalpas arba metalines spintas.

16.23. Kiekvienas fizioterapijos kabinetas turi turėti atskirą įvadą nuo magistralinio elektros skydo.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

16.24. Visi elektriniai gydymo prietaisai turi būti tvarkingi, patikimai įžeminti.

16.25. Sterilizatorių atraminiai paviršiai turi būti nedegūs.

16.26. Parafiną ir kitas panašias medžiagas reikia šildyti specialioje patalpoje šildytuvuose arba vandens voniose. Draudžiama jas šildyti ant atviros ugnies. Stalas, ant kurio statomi šildytuvai, turi būti padengtas ugniai atsparia medžiaga.

16.27. Ligoninių, sanatorijų, kitų gydymo bei profilaktinių įstaigų, taip pat ikimokyklinių įstaigų ir socialinės rūpybos namų darbuotojas, pradėdamas budėjimą, privalo žinoti patalpose nakčiai likusių ligonijų, vaikų ir kt. žmonių skaičių ir pranešti artimiausiai priešgaisrinei daliai.

16.28. Vaikų rūbų džiovinimo spintose naudojami tepaliniai radiatoriai. Įjungus tepalinį radiatorių, turi įsijungti signalinė elektros lemputė prie spintos.

16.29. Mokyklų ir vaikų įstaigų pastatuose jaunesniojo amžiaus vaikai turi būti pirmuose aukštuose.

16.30. Dirbti fizikos ir chemijos laboratorijose (kabinetuose) su reaktyvais, elektriniais ir šildymo prietaisais be dėstytojo ar laboranto priežiūros draudžiama.

16.31. Mokomosios chemijos laboratorijose ir sandėliukuose reaktyvai turi būti laikomi užrakinamose spintose, o spintų raktus privalo turėti dėstytojai (laborantai). LU ir DS leidžiama laikyti specialiose patalpose ar metalinėse spintose, pastatytose ne arčiau kaip 1 m atstumu nuo šildymo prietaisų, ir ne daugiau kaip 3 kg.

16.32. Iš mokymo dirbtuvių po kiekvieno užsiėmimo būtina išvalyti šiukšles, atliekas ir tepaluotus skudurus. Stalių dirbtuvėse medžiagų atsargų turi būti ne daugiau negu vienos dienos norma.

16.33. Kiekvieną dieną, baigus užsiėmimus klasėse, dirbtuvėse arba laboratorijose, dėstytojai, laborantai, gamybinio mokymo meistrai turi apžiūrėti patalpas ir įsijungti visus elektros ir dujų prietaisus.

16.34. Draudžiama naudoti lygintuvus ir kitus elektrinius šildymo prietaisus miegamuosiuose, žaidimų kambariuose ir kitose patalpose, kuriose būna vaikai, išskyrus specialiai tam skirtas ir įrengtas vietas (patalpas).

16.35. Stacionarios vaikų vasaros stovyklos turi būti aprūpintos vandeniu išorės gaisrui gesinti, pirminėmis gaisro gesinimo priemonėmis, turėti įrengtą garsinį pavojaus signalą.

16.36. Įrengiant prekybos įmones kitos paskirties pastatuose, architektūriniai – konstrukciniai sprendimai, apdaila ir elektros įranga turi atitikti galiojančias normas ir taisykles.

16.37. Kilnojamųjų prekystalių, konteinerių, kasos aparatų, technologinių įrengimų išdėstymo tvarka parduotuvėse ir viešojo maitinimo įmonėse neturi trukdyti evakuoti žmones. Evakuacijos keliuose, tambūruose ir laiptų aikštelėse įrengti buitinių paslaugų ir nuomos punktus, valiutos keityklas, prekybos vietas ir žaidimų automatus draudžiama.

16.38. Stambiuose prekybos objektuose prekės parduoti ruošiamos (drabužiai lyginami, brokuotos prekės taisomos) atskiroje, tam tikslui įrengtoje patalpoje.

16.39. Parakas ir kitos sprogstamosios medžiagos turi būti parduodamos specializuotose parduotuvėse.

16.40. Draudžiama aerosolines pakuotes laikyti vienoje patalpoje su oksidatoriais, degiomis dujomis ir degiais skysčiais.

16.41. Laikyti aerosolius stoginėse arba atvirose aikštelėse galima tik uždaruose konteineriuose.

16.42. Prekybos objektų rūsiuose esančių krovinių liftų tambūrų ir šliuzų konstrukcijos ir įrengimai turi būti tvarkingi ir veikiantys.

16.43. Prekiauti gaisro atžvilgiu pavojingomis prekėmis (dujų balionais, dažais, tirpikliais, buitinės chemijos ir kt. prekėmis) parduotuvėse, įrengtose kitos paskirties pastatuose, draudžiama.

16.44. Degtukus leidžiama laikyti bendrųjų sandėlių atskirose patalpose, atitvertose nedegiomis konstrukcijomis.

16.45. Darbo metu prekės turi būti kraunamos ir iškraunamos taip, kad netrukdytų pirkėjams išeiti iš parduotuvės.

16.46. Draudžiama prekiauti LU ir DS, sufasuotais į didesnius kaip 1 l talpos stiklinius indus, taip pat juos fasuoti parduotuvės patalpose.

16.47. Draudžiama degias medžiagas ir tarą sandėliuoti ant rampų, prie pastatų su degiomis konstrukcijomis ir prie sienų su langais.

16.48. Prekybos ir paslaugų objektų (kioskų) pastatymo vieta ir jų įranga turi atitikti priešgaisrinės saugos ir kitų norminių aktų reikalavimus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

16.49. Teatrų, kultūros namų, klubų scenos šoninėse patalpose gali būti laikomos ne daugiau kaip 2 spektaklių dekoracijos.

16.50. Teatruose dūmų liukai, kad šaltu metų laiku neužšaltų, turi būti gerai apšiltinti ir tikrinami ne rečiau kaip kartą per 10 dienų.

16.51. Apipavidalinant spektaklius, aplink scenos planšetę turi būti paliktas ne siauresnis kaip 1 metro pločio laisvas tarpas. Išėjimai iš scenos turi būti laisvi ir tvarkingi.

16.52. Pasibaigus spektakliui, iš scenos išnešamos visos dekoracijos ir butaforija, o teatro kostiumai iš artistų rūbinių atiduodami į kostiumų sandėlius.

16.53. Dekoracijos sandėliuose laikomos specialiuose skyriuose, tarp kurių paliekami ne siauresni kaip 1,5 m pločio tarpai.

16.54. Scenose, butaforijos ir baldų cechuose, dekoracijų sandėliuose ir kitose patalpose įrengti antresoles draudžiama.

16.55. Triumuose, ardeliuose, darbo aikštelėse, pastogėse, po laiptais, taip pat po žiūrovų sale įrengtuose atskiro išėjimo neturinčiuose rūsiuose draudžiama laikyti dekoracijas, butaforiją, inventorių ar kitą turtą.

16.56. Darbo aikštelės, triumai, ardeliai visada turi būti laisvi ir tvarkingi. Triumuose draudžiama įrengti bet kokias pagalbines dirbtuves, sandėlius ir pan.

16.57. Darbo aikštelėse dekoracijų pakėlimo lynų galai turi būti atskirti vienas nuo kito ir pakabinti ant specialių kablių.

16.58. Visos degios dekoracijos, jų medinės konstrukcijos turi būti impregnuotos ugniai atspariomis medžiagomis ir privalo turėti atitinkamą antspaudą ir aktą, nurodantį impregnavimą atlikusią organizaciją ir darbų atlikimo datą bei galiojimo laiką.

16.59. Parodų, mugių ir pan.(toliau – parodos) organizatoriai su priešgaisrinės saugos reikalavimais privalo supažindinti visus parodos dalyvius, įskaitant ir užsienio firmų atstovus, sudarydami su jais parodos organizavimo sutartis.

16.60. Už priešgaisrinių priemonių įgyvendinimą apipavidalinant patalpas, montuojant standus ir maketus, taip pat parodos veikimo metu atsako parodos organizatoriai bei firmų atstovai (parodos dalyviai).

16.61. Parodos organizatoriai atsako už jos aprūpinimą gaisrų gesinimo priemonėmis, privažiavimo kelius prie pastatų ir vandens šaltinių, taip pat užtikrina budėjimą ištisą parą.

16.62. Parodos dalyviai ne vėliau kaip prieš mėnesį organizatoriams privalo pateikti duomenis apie visus sprogimo ar gaisro atžvilgiu pavojingus ir radioaktyvius eksponatus (medžiagas), kad būtų galima užtikrinti reikiamas saugos priemones.

16.63. Parodos įrengimo projektą, nurodantį standų, eksponatų, įrengimų, elektros instaliacijos išdėstymą, būtina pateikti peržiūrėti vietinei valstybinei priešgaisrinei priežiūrai ir gauti jos leidimą įrengti parodą.

16.64. Jeigu parodos standų įrengimas neatitinka šių taisyklių reikalavimų, parodos organizatoriai turi teisę iš parodos dalyvių pareikalauti demontuoti šiuos standus.

16.65. Parodas galima rengti pastatuose, kurių pagrindinės konstrukcijos pagamintos iš nedegių medžiagų. Metalinių konstrukcijų pastatuose neturi būti degių apšiltinančių medžiagų.

16.66. Ekspozicijos patalpose turi būti ne mažiau kaip du išėjimai, išdėstyti skirtingose patalpos pusėse. Atstumas nuo tolimiausio ekspozicijos taško iki išėjimo turi būti ne didesnis kaip 50 m.

16.67. Parodų patalpoms, ofisams, pakyloms, luboms, stendams, atitvaroms įrengti galima naudoti nedegias arba sunkiai degias medžiagas.

16.68. Evakuacijos keliuose ir praėjimuose draudžiama įrengti slenksčius, degių grindų dangą ir užtvaras. Praėjimų plotis tarp ekspozicijų turi būti ne siauresnis kaip 3 m. Praėjimai turi būti įrengti taip, kad lankytojai galėtų judėti žiedu ir būtų užtikrintas laisvas praėjimas evakuacijos kelių link.

16.69. Visiems paviljonams apšviesti reikia naudoti du nepriklausomus automatiškai perjungiamus elektros šaltinius.

16.70. Rengti parodas didesnėse kaip 1000 kv. m patalpose, kuriose eksponuojamos lengvai užsiliepsnojančios cheminės, sintetinės ir kitos degios medžiagos, leidžiama tik esant veikiantiems automatinio gaisrų gesinimo įrenginiams.

16.71. Atsarginius eksponatus, įrenginius, tarą bei įpakavimo medžiagas reikia sandėliuoti (saugoti) tam tikslui skirtose ir atitinkamai įrengtose vietose ar patalpose.

16.72. Prieš uždarant po darbo parodų patalpas, reikia patikrinti jų priešgaisrinę būklę. Patikrinimo tvarką nustato parodos organizatoriai. Apie tai oficialiai supažindinami parodos dalyviai.

16.73. Parodas būtina aprūpinti evakuacijos planais ir priešgaisrinės saugos instrukcijomis, nusakančiomis aptarnaujančio personalo veiksmus gaisro atveju. Planai ir instrukcijos iškabinami matomoje vietoje.

16.74. Parodų patalpose draudžiama:

16.74.1. laiptinėse įrengti sandėliukus ir dirbtuves, laikyti įvairias medžiagas bei įrengimus;

16.74.2. saugoti LU, DS ir indus su degiomis dujomis;

16.74.3. demonstruoti eksponatus naudojant LU, DS ir atvirą ugnį;

16.74.4. rakinti darbo metu pagrindinių ir atsarginių išėjimų duris;

16.74.5. statyti automobilius parodos patalpų praėjimuose ir prie pastatų sienų su langais;

16.74.6. naudoti elektros šviestuvus su degiais gaubtais.

16.75. Elektrifikuotuose stenduose, naudojant elektros prietaisus (elektros variklius, transformatorius ir kt.), reikia numatyti šių prietaisų elektros apsaugą. Visus elektros įrenginius būtina patikimai įžeminti.

16.76. Parodų salėms apšviesti reikia naudoti uždaro tipo šviestuvus. Atstumas nuo šviestuvų iki degių ar sunkiai degių paviršių turi būti ne mažesnis kaip 0,5 m.

16.77. Lauko prekybos, turgaus ar mugės vietų išdėstymą būtina derinti su valstybine priešgaisrine priežiūra.

Papildyta punktu:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

17. GYVENAMIEJI PASTATAI, SODYBOS, VASARNAMIAI

17.1. Šiame skyriuje išdėstyti papildomi priešgaisrinės saugos reikalavimai, taikomi gyvenamiesiems namams, sodyboms, vasarnamiams. Kitos paskirties patalpų, įrengtų gyvenamuosiuose namuose, pagrindiniai priešgaisrinės saugos reikalavimai išdėstyti atitinkamuose šių taisyklių skyriuose.

17.2. Už individualių gyvenamųjų namų, butų, garažų, vasarnamių, ūkinių pastatų priešgaisrinę saugą atsako jų savininkai, o už bendro naudojimo patalpų, garažų, gyvenamųjų namų, sodininkų bendrijoms priklausančios teritorijos priešgaisrinę saugą – kooperatyvų, bendrijų pirmininkai.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

17.3. Bendrijų pirmininkai privalo:

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

17.3.1. periodiškai ne rečiau kaip kartą per metus tikrinti pastatų ir patalpų, teritorijos priešgaisrinę būklę, priešgaisrinį vandentiekį ir tikrinimo rezultatus surašyti į atitinkamos formos aktą.

17.3.2. prižiūrėti bendrijų teritorijoje esančius kelius, laiku nuvalyti sniegą nuo privažiavimo kelių ir skersgatvių, privažiavimo kelių prie gaisrinių vandens telkinių ir hidrantų;

17.3.3. neleisti užkrauti pagrindinius privažiavimo kelius, skersgatvius ir gatvių važiuojamąją dalį;

17.3.4. kontroliuoti, kad bendrijų teritorijoje nuolat būtų švaru, iš jos sistemingai šalinamos šiukšlės ir kitos degios atliekos;

17.3.5. uždrausti laikyti degias medžiagas priešgaisriniuose tarpuose tarp statinių.

17.4. Sodininkų bendrijų teritorijoje turi būti garsiniai signalai, skirti įspėti apie kilusį gaisrą, bei telefono ryšys.

17.5. Kiekvienoje sodininkų bendrijoje turi būti asmuo, paskirtas iš valdybos narių, kontroliuojantis bendrijos teritorijoje elektros įrenginių ir tinklų eksploatavimo tvarką bei jų techninę būklę.

17.6. Atstumas tarp krosnies pakuros ir baldų, patalynės ar kitų degių medžiagų turi būti ne mažesnis kaip 1,25 m.

17.7. Daugiabučiuose gyvenamuosiuose namuose draudžiama:

17.7.1. užkalti, užgriozdinti ar užkrauti įvairiomis medžiagomis ir įrengimais balkonus ir lodžijas, taip pat žmonėms patekti į gretimas sekcijas bei aukštus skirtus liukus, angas ir kitus evakuacinius išėjimus;

17.7.2. įstiklinti arba užmūryti oro zonas nuo dūmų apsaugotose laiptinėse;

17.7.3. rakinti aukštų holų, bendro naudojimo koridorių ir evakuacinių laiptinių duris;

17.7.4. gadinti arba ardyti esamus gaisrinės automatikos ir vidaus priešgaisrinio vandentiekio įrengimus;

17.7.5. rūsiuose įrengtuose sandėliukuose laikyti suslėgtųjų dujų balionus, LU ir DS, sprogstamąsias bei kitas pavojingas medžiagas, kurios sprogstą ir dega sąveikaudamos su vandeniu, deguonimi ar viena su kita, ir degimo metu nuodingus produktus išskiriančias medžiagas.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

17.7.6. rūsiuose naudotis atvira ugnimi.

17.8. Stogo durys ir liukai turi būti ugniai atsparūs.

17.9. Kopėčios, skirtos patekti ant stogo per liukus, turi būti tvarkingos.

17.10. Daugiabučių gyvenamųjų namų pastogėse (palėpėse) leidžiama įrengti gyvenamąsias patalpas, dailininkų dirbtuves, kontorą ir t. t. pagal projektą, suderintą su priešgaisrine apsauga.

17.11. Daugiabučių gyvenamųjų namų gyvenamąsias patalpas naudoti komercinei ir ūkinei veiklai galima tik gavus atitinkamą leidimą.

17.12. Kiekvienoje sodyboje turi būti pristatomosios kopėčios, siekiančios pastato stogą, o ant stogo rekomenduojama įrengti kopėčias, siekiančias stogo kraigą.

17.13. Rūkyklas ir vasaros virtuves galima įrengti ne arčiau kaip 10 m nuo medinių pastatų.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

17.14. Sodybos tipo gyvenamuosiuose namuose, vasarnamiuose, butuose leidžiama laikyti LU ir DS metalinėje taroje ir ne daugiau kaip 5 l.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

17.15. Gyvenamųjų patalpų savininkai bei nuomininkai privalo:

17.15.1. naudotis tik techniškai tvarkingais elektros, šildymo prietaisais, instaliacija, tinkamai juos eksploatuoti;

17.15.2. saugiai elgtis su ugnimi, buitinais dujų prietaisais, buitinės chemijos gaminiais, lakais, dažais ir kitomis medžiagomis.

17.15.3. vengti veiksmų ir nesudaryti sąlygų, galinčių sukelti gaisrą.

Papildyta punktu:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

17.16. Gyvenamųjų patalpų savininkams bei nuomininkams draudžiama patiems prijungti arba pakeisti suskystintų dujų balionus.

Papildyta punktu:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

18. ŽEMĖS ŪKIO OBJEKTAI

18.1. Šiame skyriuje išdėstyti papildomi priešgaisrinės saugos reikalavimai žemės ūkio objektams.

18.2. Iš gyvulių ir paukščių laikymo patalpų reikia reguliariai valyti degias medžiagas. Laikyti pašarus, šiaudus, žemės ūkio techniką, padargus ir pan. tambūruose bei koridoriuose draudžiama. Žiemą nuolat valyti sniegą, kad vartai ir durys lengvai atsidarytų.

18.3. Patalpas, kuriose laikomi gyvuliai, galima šildyti tik oru. Paukščių, žindomų galvijų ir paršelių skyrius leidžiama šildyti elektros kaitinimo lempomis, įrengtomis pagal EJT reikalavimus.

18.4. Fermose stambieji raguočiai grupėmis turi būti rišami taip, kad būtų galima greitai paleisti juos kilus gaisrui.

18.5. Vienos pašarų stirtos pagrindo plotas turi būti ne didesnis kaip 200 kv. m. Tarp atskirų stirtų turi būti ne mažesni kaip 30 m tarpai. Tarpuose tarp stirtų turi būti ne siauresnė kaip 4 m arimo juosta.

18.6. Atstumas nuo pašarų stirtų iki elektros tiekimo oro linijos turi būti ne mažesnis kaip 15 m, iki kelių – 20 m, iki pastatų ir įrenginių – 25 m.

18.7. Atliekant javapjūtės ir šienapjūtės darbus žemės ūkio technika turi turėti tvarkingus kibirkščių gesiklius ir pirmines gaisro gesinimo priemones.

18.8. Reikia šalinti užsivyniojusius šiaudus ir dulkes nuo biterių, transporterių, kimštuvų, rinktuvų mazgų velenų ir kitų kombaino dalių. Kombainų ir kitų mašinų vidaus degimo variklių, neturinčių gaubtuvų, išmetimo kolektorius reikia uždengti metaliniais skydeliais per visą jų ilgį ir iš šono.

18.9. Transportui išvažiuoti iš pašarų saugyklų galima tik apžiūrėjus automobilio stovėjimo vietą ir pašalinus šieną nuo važiuoklės ir išmetimo vamzdžio.

18.10. Ventilatorių oro įsiurbimo angos turi būti uždengtos tinklu, kad į jas nepatektų pašalinių daiktų ir medžiagų.

18.11. Ventilatorių paleidimo elektros aparatūra turi būti įrengta ant nedegaus pagrindo arba ant atskiros atramos ne arčiau kaip per 5 m nuo statinio. Įvadinis elektros kirtiklis turi turėti užrakinimo įtaisą.

18.12. Draudžiama palikti be priežiūros dirbančius elektros ventilatorius, skirtus šienui, grūdams ir t. t. džiovinti.

18.13. Baigus pašarų džiovinimo ir krovimo darbus daržinėje reikia atjungti elektros srovę, o vartus užrakinti.

18.14. Laikinais naudojamų pašarų krovimo mechanizmų elektros maitinimo kabelius būtina tvirtinti ant atramų ne žemiau kaip per 2,5 m nuo žemės paviršiaus.

18.15. Šieno pakrovimo mechanizmai bei ventilatoriai turi būti sutvarkyti ir uždengti, kad apie besisukančias dalis neapsivyniotų šienas.

18.16. Kraunant pašarus daržinėse, paliekami ne siauresni už vartų plotį tarpai transportui įvažiuoti.

18.17. Daržinėse būtina matuoti šieno kaitimo temperatūrą. Pirmąsias 20 dienų pradėjus krauti šieną, temperatūra matuojama kasdien. Rekomenduojama matuoti temperatūrą kiekviename prėse ne mažiau kaip 4 vietose. Jeigu šienas nekaista, tai kitas 20 dienų temperatūra matuojama kartą per savaitę. Baigus dirbtinį džiovinimą, temperatūra matuojama dar 3 savaites. Temperatūros matavimo rezultatai registruojami žurnale.

18.18. Kilnojamąsias grūdų ir sėklų džiovyklas galima statyti prie pastato aklinių nedegių sienų, esant degioms sienoms – per 15 m nuo jų.

18.19. Veikiant džiovyklai reikia kontroliuoti grūdų ir sėklų temperatūrą. Mėginius imti kas 2 valandas. Grūdams įkaitus virš nustatytos ribos, būtina sumažinti šilumnešio temperatūrą. Užsidegus grūdams, agregatą būtina sustabdyti, iškrauti grūdus ir juos atvėsinti.

18.20. Kas antrą džiovyklos darbo parą krovimo mechanizmus būtina išvalyti.

18.21. Džiovyklose džiovinant susmulkintą žolę, būtina nuolat kontroliuoti darbo procesą. Pastebėjus, kad produktas dega džiovinimo būgne, reikia likviduoti degimą, o likusius produktus sukrauti ne į bendrą sandėlį, bet atskirai saugioje vietoje ir stebėti juos ne mažiau kaip 48 valandas.

18.22. Pagamintą produkciją reikia laikyti tarpiniame sandėlyje, kad atvėstų, ne trumpiau kaip 48 valandas.

18.23. Žolės miltus reikia laikyti maišuose atskirame sandėlyje arba patalpoje, izoliuotoje nuo kitų priešgaisrinėmis sienomis. Patalpas būtina vėdinti.

18.24. Maišai su žolės miltais kraunami į ne aukštesnes kaip 2 m rietuves, po du maišus eilėje. Tarpai tarp eilių turi būti ne siauresni kaip 1 m, o pasieniais – 0,8 m.

18.25. Automobiliai, traktoriai ir kitos savaeigės mašinos, įvažiuojančios į linų, kanapių ir kitų techninių augalų apdirbimo punktų teritoriją, privalo turėti kibirkščių gesiklius. Savaeigė mašina turi sustoti ne arčiau kaip per 5 m, o traktoriai – per 10 m nuo stirtų ir pašūrių. Transporto priemonės reikia statyti taip, kad išmetimo vamzdžiai būtų į priešingą pusę nuo minėtų statinių.

18.26. Stacionarios džiovyklos, naudojamos linams ir kanapėms džiovinti, turi atitikti šiuos reikalavimus:

18.26.1. krosnies skliautas ir pakuros bei ciklono sienelės iš vidaus turi būti išklotos degtomis plytomis. Krosnis turi būti techniškai tvarkinga;

18.26.2. ortakiai iš išorės turi būti aptepti 50 mm storio šiluminės izoliacijos (molio su asbesto skiediniu arba pan.) sluoksniu. Ortakių sujungimo vietose turi būti nedegūs tarpikliai;
18.26.3. ventiliatoriaus šilumnešio temperatūros matavimo prietaisai turi būti nesugedę;
18.26.4. požeminio skirstomojo kanalo pradžioje turi būti įrengtas kibirkščių gesiklis;
18.26.5. kanalų sienelės turi būti iš plytų ir viršuje perdengtos gelžbetoninėmis plokštėmis arba kitomis nedegiomis konstrukcijomis.

18.27. Krosnys linų stiebeliams džiovinti turi būti įrengtos taip, kad kibirkštys nepatektų į patalpos vidų. Jaujose ir džiovyklose virš krosnių įrengti ardėlius linams, kanapėms ir kitiems techniniams augalams draudžiama. Atstumas nuo krosnies iki sienų degių konstrukcijų ir ardėlių turi būti ne mažesnis kaip 1 m. Ardėliai iš krosnies pusės privalo turėti aptvaras, siekiančius perdangą.

18.28. Džiovyklose ir jaujose reikia laikytis šių reikalavimų:

18.28.1. šilumnešio temperatūra džiovinant linų stiebelius turi būti ne aukštesnė kaip 80° C, o džiovinant linų galvenas – 50° C;

18.28.2. pasibaigus pamainai, reikia pašalinti pelenus iš pakuros, nuosėdų kamerų, ciklono, kibirkščių gesiklių ir maišymo kameros. Dūmtraukius reikia valyti ne rečiau kaip kas 10 džiovyklos darbo dienų;

18.28.3. prieš kraunant džiovinti šiaudėlius, iš lataų ir džiovinimo kamerų reikia išvalyti prikritusius šiaudėlius bei kitas atliekas;

18.28.4. sukrovus šiaudėlius į jaują, reikia pašalinti nukritusius ir nukarusius nuo ardėlių stiebelius, kruopščiai nuvalyti šiaudėlius nuo krosnies sienų, grindų.

18.29. Linų į džiovyklą reikia atsivežti tiek, kiek vienu metu galima džiovinti. Krauti linus patalpų viduje ir prie pastato draudžiama.

19. PIROTECHNINIAI GAMINIAI

19.1. Šiame skyriuje išdėstyti pagrindiniai priešgaisrinės saugos reikalavimai pirotechniniams gaminiams.

19.2. Masinių renginių ir švenčių, kuriose naudojami pirotechniniai gaminiai, organizatoriai kiekvienu atveju turi gauti vietos savivaldybių raštiškus leidimus, suderintus su priešgaisrinės apsaugos ir policijos komisariato vadovais.

19.3. Pagal panaudojimo tikslą pirotechniniai gaminiai skirstomi į pramoginius, naudojamus fejerverkams buityje, ir techninius, naudojamus pramonėje. Draudžiama pirotechninius gaminius naudoti ne pagal paskirtį.

19.4. Pirotechniniai gaminiai pagal galingumą skirstomi į klases (grupes). Ant kiekvieno pirotechninio gaminio ir jo pakuotės yra nurodoma klasė (grupė), kuri žymima romėnišku skaitmeniu. Šių gaminių klasifikacija pateikiama 8 priede.

19.5. Pirotechninių gaminių sandėliai turi būti įrengiami atskirose patalpose, atitvertose nedegiomis konstrukcijomis, o IV klasės pirotechninių gaminių sandėliai – pagal specialius reikalavimus. Šias patalpas draudžiama įrengti kultūros, švietimo, vaikų, gydymo įstaigose ir gyvenamuosiuose namuose.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

19.6. Pirotechniniai gaminiai turi būti laikomi ne arčiau kaip 1 m nuo šildymo prietaisų.

19.7. Pirotechninių gaminių sandėliuose, neatsižvelgiant į patalpos plotą, turi būti sumontuota automatinė gaisrinė signalizacija, veikianti nuo dūminių detektorių, ir pakankamas kiekis tvarkingų pirminių gaisro gesinimo priemonių.

19.8. Sandėliuoti pirotechninius gaminius kartu su kitomis degiomis ir lengvai užsiliepsnojančiomis medžiagomis draudžiama.

19.9. Jeigu sandėlyje laikomi skirtingų klasių pirotechniniai gaminiai, tai jų patalpos turi būti įrengiamos pagal pavojingiausiai klasei keliamus reikalavimus.

19.10. Prekybos kioskuose, paviljonuose, parduotuvių skyriuose pateiktų parduoti I ir II klasės pirotechninių gaminių bendras kiekis negali būti didesnis kaip 10 kg.

19.11. III ir IV klasės pirotechniniai gaminiai parduodami tik specializuotose parduotuvėse. Šie gaminiai gali būti parduodami tik asmenims ir organizacijoms, kurios renginių metu naudoja fejerverkus ir turi tam specialų pasirengimą.

19.12. Specializuotose parduotuvėse pirotechninių gaminių leidžiama laikyti:

19.12.1. parduotuvės salėje – ne daugiau kaip 100 kg gaminių, kurių bendras sudėtinio pirotechninio mišinio kiekis ne didesnis kaip 20 kg;

19.12.2. saugojimo patalpose – ne daugiau kaip 300 kg gaminių, kurių bendras sudėtinio pirotechninio mišinio kiekis ne didesnis kaip 60 kg;

19.12.3. didesni pirotechninių gaminių kiekiai gali būti laikomi tik tam tikslui specialiai įrengtuose sandėliuose.

19.13. Kiekvienas pirotechninis gaminys parduodamas tik su tiekėjo paruošta saugaus naudojimosi instrukcija lietuvių kalba. Gaminio panaudojimo būdas gali būti pavaizduotas grafiškai.

19.14. Visi pirotechniniai gaminiai parduodami tik gamintojo pakuotėje. Kiekvienas gaminys turi turėti lipduką – banderolę, kurioje pažymėta gaminio klasė (grupė) ir galiojimo laikas.

19.15. Pirotechninius gaminius su pažeista pakuote realizuoti draudžiama.

19.16. Rūkymas, atviros ugnies naudojimas, pirotechninių (išskyrus I klasės) gaminių uždegimas ir išbandymas prekybos vietose griežtai draudžiamas.

19.17. Pirotechninius gaminius galima naudoti tik atviroje teritorijoje, o I klasės – ir patalpose griežtai laikantis saugaus naudojimosi gaminiu instrukcijos reikalavimų.

19.18. Prie ligoninių, senelių prieglaudų, mokyklų, vaikų darželių, kulto įstaigų ir kitose savivaldybių uždraustose ar laiko atžvilgiu apribotose vietose naudoti pirotechninius gaminius draudžiama.

19.19. Pirotechniniai gaminiai transportuojami laikantis specialiųjų pavojingų krovinių pervežimo taisyklių reikalavimų. Perkraunant gaminius, draudžiama juos mėtyti, daužyti vieną į kitą.

20. GAISRŲ GESINIMO ĮRENGINIAI IR PRIEMONĖS

20.1. Objekto teritorijoje ar šalia jos esančios aikštelės ir keliai, skirti gaisriniais automobiliams privažiuoti prie vandens telkinio (upės, tvenkinio, baseino ir kt.), turi būti tvarkingi.

20.2. Gaisrui gesinti skirtus vandens rezervuarus būtina nuolat valyti (šalinti šiukšles, dumblą ir kitus pašalinius daiktus).

20.3. Gaisrui gesinti naudojamuose vandens telkiniuose turi būti pakankamai vandens, kad jį lengvai galėtų paimti gaisriniai automobiliai.

20.4. Gaisrinių hidrantų ir vandens telkinių vietose, taip pat link jų įrengtos atitinkamos rodyklės, ženklai ir jų apšvietimas turi būti tvarkingi ir atitikti galiojančių standartų reikalavimus.

20.5. Gaisriniai hidrantai turi būti tvarkingi, jų šulinių dangčiai turi lengvai atsidaryti bet kuriuo metų laiku. Draudžiama užstatyti privažiavimo kelius prie hidrantų.

20.6. Kartą per šešis mėnesius gaisrinius hidrantus, hidrantus kolonėles reikia patikrinti (paleisti vandenį), o rezultatus – įrašyti į žurnalą.

20.7. Žiemą gaisriniai hidrantai turi būti apšiltinami, nuo šulinių dangčių nuolat valomas ledas ir sniegas.

20.8. Prie gaisrinių hidrantų, rezervuarų ir kitų vandens telkinių, kurių vanduo skirtas elektros stotims ir pastotėms gesinti, įrengti įžemikliai turi būti techniškai sutvarkyti ir ne rečiau kaip kartą per metus patikrinta jų įžeminimo varža.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

20.9. Vandentiekio tinkluose, prie kurių jungiama gaisrinė įranga, turi būti garantuotas reikiamas slėgis. Atjungus dalį vandentiekio ar sumažinus vandens slėgį jame, būtina tai pranešti priešgaisrinės apsaugos padaliniams.

20.10. Vandentiekio tinklas turi būti tvarkingas. Vidaus priešgaisrinį vandentiekį būtina kartą per metus perplauti – nuleisti vandenį iš kiekvieno čiaupo, įsitikinti, ar jie neužrūdiję, netvarkingus suremontuoti ar pakeisti, gaisrines žarnas perkantuoti.

20.11. Nešildomuose pastatuose ar statiniuose šaltu metų laiku vidaus vandentiekio tinklai turi būti be vandens, o prie gaisrinių čiaupų rodykle ar užrašu turi būti nurodyta sklendės, kurią atidarius vanduo bus tiekiamas į tinklą, vieta. Esant elektrifikuotai sklendei, jos distancinis paleidimas turi būti įrengtas prie kiekvieno gaisrinio čiaupo.

20.12. Vidaus vandentiekio gaisriniai čiaupai turi būti su žarnomis ir švirkštais, kurie laikomi spintelėse. Gaisrinės žarnos turi būti sausos, susuktos į dvigubą ritę ir prijungtos prie čiaupų ir švirkštų. Vandentiekio čiaupų spintelės turi būti tvarkingos ir nudažytos pagal standarto reikalavimus, o ant durelių – aiškiai pažymėtas raidžių indeksas „GČ“ arba grafinis ženklas, jo eilės ir priešgaisrinės apsaugos telefono numeris. Priėjimai prie gaisrinių čiaupų turi būti laisvi ir neužkrauti. Čiaupų ir gaisrinių žarnų prijungimo galvutės turi atitikti galiojančio standarto reikalavimus.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

20.13. Vandentiekio bokštas turi būti tvarkingas ir pritaikytas prijungti gaisrinę techniką vandeniui paimti.

20.14. Draudžiama pirminės gaisro gesinimo priemonės ir inventorių naudoti ūkio ir gamybos reikalams.

20.15. Siurblinės patalpose turi kabėti bendra priešgaisrinio vandentiekio ir siurblių prijungimo schema.

20.16. Gaisrinė technika (gaisriniai automobiliai, motosiurbliai), pirminės gaisro gesinimo priemonės ir gaisriniai įrengimai turi būti nesugedę ir nuolat parengti darbui.

20.17. Gaisrinių čiaupų spintelių durys, ugnies gesintuvų ir gaisrinių įrengimų paleidimo įtaisai turi būti užplombuoti.

20.18. Objektuose turi būti įrengti specialūs priešgaisriniai skydai, stendai, spintos pirminėms gaisro gesinimo priemonėms sudėti. Ant skydų ir stendų privalo būti kompaktiškai sukabinami gesintuvai, kastuvai, laužtuvai, kobiniai, kirviai, nedegaus audeklo gabalas, dėžėje supilamas smėlis.

20.19. Priešgaisriniai skydai teritorijoje gali turėti dureles, įrengtas taip, kad būtų patogų greitai pasinaudoti gesinimo priemonėmis.

20.20. Stendai ir priešgaisriniai skydai statomi matomose ir patogiose priėjimo vietose, kuo arčiau išėjimų.

20.21. Statinės turi būti nuolat pripildytos vandens ir turėti kibirus (išskyrus žiemos periodą).

20.22. Prieš pilant smėlį į dėžę, reikia jį persijoti ir išdžiovinti. Dėžės dangtis neturi praleisti atmosferos kritulių.

20.23. Nedegaus audinio gabalai laikomi futliaruose ir ne rečiau kaip kartą per mėnesį džiovinami.

20.24. Ugnies gesintuvo tipas parenkamas ir jų skaičius nustatomas pagal 3 priedą.

20.25. Kiekviename visuomeninių pastatų ir statinių aukšte turi būti ne mažiau kaip du nešiojamieji ugnies gesintuvai.

20.26. Patalpose, kuriose yra įrengta automatinė gaisro gesinimo sistema, ugnies gesintuvų skaičių galima sumažinti 50 %.

20.27. Objekte turi būti užrašai (ženklai), nurodantys gesintuvų laikymo vietą. Tiek patalpoje, tiek lauke užrašai turi būti gerai matomi, įrengti 2 – 2,5 m aukštyje nuo grindų ar žemės.

20.28. Ugnies gesintuvais leidžiama gesinti tuos gaisrus, kurie nurodyti gesintuvus gaminusios įmonės instrukcijose.

20.29. Ugnies gesintuvo korpusas turi būti nudažytas raudonai, o užrašė valstybine kalba ant gesintuvo turi būti nurodytas jo panaudojimo būdas, užpildymo data ar galiojimo laikas.

20.30. Gesintuvus reikia:

20.30.1. laikyti lengvai prieinamose ir matomose vietose, apsaugotose nuo tiesioginių saulės spindulių poveikio, ne arčiau kaip per 1 m nuo šildymo prietaisų;

20.30.2. kabinti ne aukščiau kaip per 1,5 m nuo grindų iki gesintuvo apačios ir kad atidarytos patalpos durys netrukdytų paimti gesintuvo;

20.30.3. statyti gaisrinių čiaupų spintelėse arba prie jų, priešgaisriniuose skyduose arba ant grindų, laikyti specialiose spintelėse, dėžėse ar stovuose;

20.30.4. laikyti taip, kad matytųsi užrašai;

20.30.5. išdėstyti objekte taip, kad netrukdytų žmonėms evakuoti;

20.30.6. išdėstyti taip, kad atstumas nuo galimo gaisro židinio iki gesintuvų laikymo vietos būtų ne didesnis kaip: 20 m – visuomeniniuose pastatuose ir statiniuose; 30 m – A, B, C kategorijos patalpose; 40 m – D kategorijos patalpose.

20.31. Ugnies gesintuvai, kurie yra lauke arba nešildomoje patalpoje ir nėra skirti eksploatuoti esant žemai temperatūrai, šalčių metu nunešami į šildomas patalpas. Gesintuvų vietoje paliekamas informacinis lapelis apie jų laikymo vietą.

21. GAISRO GESINIMO ORGANIZAVIMAS

21.1. Kiekviename objekte turi būti parengtas darbuotojų veiksmų kilus gaisrui planas.

21.2. Kiekvienas asmuo, pastebėjęs gaisrą, privalo:

21.2.1. nedelsdamas pranešti apie gaisrą priešgaisrinei apsaugai;

21.2.2. imtis priemonių informuoti žmones apie gaisrą ir organizuoti jų bei materialinių vertybių evakavimą;

21.2.3. gesinti gaisrą turimomis priemonėmis;

21.2.4. iškviesti į gaisravietę objekto (darbo baro) vadovaujančius darbuotojus.

21.3. Atvykę į gaisravietę objekto vadovai arba kiti atsakingi darbuotojai privalo:

21.3.1. įsitikinti, ar iškviesti ugniagesiai;

21.3.2. vadovauti žmonių evakavimui ir gaisro gesinimui, kol atvyks ugniagesiai;

21.3.3. skirti asmenį, gerai pažįstantį objektą ir žinantį priešgaisrinių vandens telkinių vietas;

21.3.4. patikrinti, ar įjungta automatinė (stacionari) gesinimo sistema;

21.3.5. prireikus iškviesti dujų ūkio, greitosios pagalbos ir kitas tarnybas;

21.3.6. sustabdyti gamybą, kol neužgesintas gaisras;

21.3.7. prireikus pasirengti išjungti agregatus, aparatus, transporterius, elektros tiekimą, vėdinimo sistemą. Nutraukti dujų, LU ir DS, garų tiekimą, įjungti dūmų šalinimo ir kitas priemones, neleidžiančias plisti ugniai;

21.3.8. imtis priemonių apsaugoti gesinančius gaisrą žmones nuo galinčių griūti konstrukcijų, elektros srovės poveikio, apsinuodijimų ir apdegimų;

21.3.9. gesinant gaisrą, aušinti pastatų konstrukcijas ir technologinius įrengimus, kurie gali perkaisti;

21.3.10. patikrinti, ar veikia priešgaisrinio vandentiekio įtaisai, kuriais sudaromas darbinis vandens slėgis gaisriniuose hidrantuose.

21.4. Atvykus ugniagesiams, objekto atstovas, vadovavęs gaisro gesinimui, privalo informuoti juos apie gaisro aplinkybes.

21.5. Objekto atstovas, esantis gaisro gesinimo štabe, privalo:

21.5.1. gaisro gesinimo vadovą konsultuoti apie technologinį procesą ir specifines degančio objekto savybes, taip pat informuoti apie sprogstamų, LU ir DS, nuodingų, radioaktyviųjų medžiagų kiekį ir jų laikymo vietą;

21.5.2. gaisro gesinimo vadovo prašymu skirti darbuotojus gaisrui gesinti ir materialinėms vertybėms evakuoti;

21.5.3. skirti transportą, reikalingą gaisro gesinimo medžiagoms atvežti į gaisravietę;

21.5.4. pagal gaisro gesinimo vadovo nurodymus organizuoti įvairių komunikacijų išjungimą ar perjungimą, išpylimą iš rezervuarų ar technologinių aparatų;

21.5.5. vadovauti objekto darbuotojams, gesinantiems gaisrą;

21.5.6. prireikus priešgaisrinės apsaugos padalinius aprūpinti kuru ir maistu, sudaryti sąlygas jiems pailsėti.

21.6. Kiekvienas gaisras objekte turi būti kruopščiai ištirtas ir išnagrinėtas su administracija ir to baro, kuriame kilo gaisras, darbuotojais. Priešgaisrinė apsauga ir objekto administracija turi numatyti prevencinius veiksmus, apsaugančius nuo gaisrų.

DIREKTORIUS – VYRIAUSIASIS VALSTYBINĖS
PRIEŠGAISRINĖS PRIEŽIŪROS INSPEKTORIUS

K. ZULONAS

PRIEŠGAISRINĖS SAUGOS INSTRUKCIJA

Priešgaisrinės saugos instrukciją parengia asmenys, atsakingi už priešgaisrinę saugą. Instrukcija derinama su Valstybinės priešgaisrinės priežiūros pareigūnais ir tvirtinama objekto vadovo (darbdavio). Instrukcijoje turi būti nurodyti šie priešgaisrinės saugos reikalavimai dėl:

- 1) teritorijos, pastatų ir evakavimo kelių priežiūros;
 - 2) atskirų gamybos procesų, kurių metu saugos pažeidimai gali sukelti gaisrą;
 - 3) sprogo ir gaisro atžvilgiu pavojingų medžiagų laikymo ir transportavimo;
 - 4) rūkymo vietų ir vietų, skirtų suvirinimo ir kitiems darbams, kai naudojama atvira ugnis;
 - 5) degių medžiagų surinkimo, šalinimo iš patalpų ir specialiųjų rūbų naudojimo;
 - 6) matavimo ir kontroliavimo prietaisų (termometrų, monometrų ir t. t.) pavojingų ribų, kurias peržengus gali kilti gaisras ar sprogoimas;
 - 7) elektros šildymo prietaisų ir šildymo įrenginių eksploatacijos;
 - 8) patalpų uždarymo pasibaigus darbui;
 - 9) darbuotojų veiksmų kilus gaisrui: ugniagesių iškvietimo; žmonių evakavimo; technologinio proceso (įrengimų) avarinio stabdymo veiksmų eilės; elektros prietaisų bei vėdinimo sistemos išjungimui; priešgaisrinių priemonių panaudojimo gaisrui gesinti; degių medžiagų ir kitų materialinių vertybių evakavimo.
-

DARBUOTOJŲ VEIKSMŲ KILUS GAISRUI PLANAS

Darbuotojų veiksmų planą, kilus gaisrui, parengia asmenys, atsakingi už priešgaisrinę saugą. Planas derinamas su Valstybinės priešgaisrinės priežiūros pareigūnais, tvirtinamas objekto vadovo (darbdavio).

Plane būtina numatyti:

- 1) priešgaisrinės apsaugos padalinių sutikimą, pagalbą renkantis trumpiausią kelią prie gaisro židinio, gesinimui reikalingo vandens telkinio ir t. t.;
 - 2) elektros energijos išjungimą (išskyrus priešgaisrinės apsaugos sistemas), transportavimo įrenginių ir agregatų sustabdymą, įvairių komunikacijų uždarymą, vėdinimo sistemų išjungimą degančiose ir šalia esančiose patalpose ir kitus veiksmus, siekiant sustabdyti gaisro plitimą;
 - 3) automatinių priešgaisrinių sistemų (gesinimo, dūmų šalinimo, žmonių informavimo) patikrinimą;
 - 4) žmonių, gesinančių gaisrą, apsaugą nuo galimų užgriuvimų, apsinuodijimų ir t. t.;
 - 5) žmonių evakavimą iš gaisro zonos, materialinių vertybių apsaugą ir evakavimą;
 - 6) ugniagesių draugovės (jei tokia yra) veiksmų tvarką, gesinimo priemonių ir technikos panaudojimą;
 - 7) personalo, dirbančio objekte skirtingomis sąlygomis (darbo ir poilsio dienomis, žiemos periodu ir t. t.), veiksmų variantus.
-

Vidaus reikalų ministerijos
1997 m. vasario 14 d. įsakymu Nr. 59
patvirtintų Bendrųjų priešgaisrinės
saugos taisyklių
3 priedas
(vidaus reikalų ministro
1999 m. liepos 23 d. įsakymo Nr. 451
redakcija)

GESINTUVŲ IR GAISRINIO INVENTORIAUS PARINKIMAS

1. Nešiojamieji gesintuvai turi atitikti LST EN 3 standartų serijos reikalavimus.
2. Gaisrų klasių nustatymas ir žymėjimas (pagal LST EN 2: 1996 „Gaisrų klasifikavimas“):
 - 2.1. A klasė – kietųjų (dažniausiai organinių) medžiagų gaisrai, kai degimas vyksta susidarant įkaitusioms anglims;
 - 2.2. B klasė – skystųjų arba galinčių suskystėti kietųjų medžiagų gaisrai;
 - 2.3. C klasė – dujų gaisrai;
 - 2.4. D klasė – metalų gaisrai.
3. Gesintuvai ir gaisrinis inventorių parenkamas atsižvelgiant į patalpų plotą, jose vykstančių technologinių procesų pavojingumą gaisro atžvilgiu, taip pat į juose naudojamų ir laikomų medžiagų fizikines bei chemines savybes.
4. Technologiniuose įrenginiuose gesintuvų turi būti tiek, kiek jų numatyta pagal technologinius reikalavimus.
5. Kilus gaisrui, kurį galima priskirti įvairioms klasėms, pirmenybė turi būti teikiama universaliam gesintuvui.
6. Jei patalpoje yra elektros įrenginiai su įtampa, tai ne mažiau kaip 50 % joje esančių gesintuvų turi būti tinkami gesinti elektros įrenginius neišjungus elektros srovės.
7. Įsigyjant gesintuvus, kurie bus laikomi kompiuterinės technikos, telefono stočių, muziejų, archyvų ir kitose panašiose patalpose, būtina atsižvelgti į galimą gesinimo medžiagos poveikį apsaugomiems įrenginiams, gaminiams ir medžiagoms.
8. Maksimalus atstumas nuo bet kurios vietos patalpoje iki gesintuvų laikymo vietų turi būti ne didesnis kaip:
 - 8.1. 20 m – visuomeniniuose ir negamybiniuose pastatuose;
 - 8.2. gamybinėse ir sandėlių patalpose, kurioms yra nustatytos pavojingumo sprogimo ir gaisro atžvilgiu kategorijos:
 - 8.2.1. 15 m – A ir B kategorijų patalpose;
 - 8.2.2. 30 m – C kategorijos patalpose;
 - 8.2.3. 40 m – D kategorijos patalpose;
 - 8.2.4. 60 m – E kategorijos patalpose.
9. Visuomeniniuose ir negamybiniuose pastatuose, taip pat A, B ir C kategorijų pastatuose ir statiniuose, kuriuose aukšto plotas didesnis kaip 50 kv. m, kiekviename aukšte turi būti ne mažiau kaip du gesintuvai.
10. Gesintuvų tipas ir skaičius nustatomas atsižvelgiant į galimo gaisro klasę, gesinimo priemonių tinkamumą gaisrui gesinti, efektyvumą pagal LST EN 3 standartų serijos reikalavimus, maksimalų gesinimo plotą, patalpose ar įrenginiuose naudojamų medžiagų savybes, taip pat patalpų pavojingumo sprogimo ir gaisro atžvilgiu kategoriją.
11. Gesintuvų skaičius parenkamas taip:
 - 11.1. nustatoma galimo gaisro klasė atsižvelgiant į naudojamų ir laikomų medžiagų fizikines bei chemines savybes;
 - 11.2. parenkamas gesintuvas su atitinkama gesinimo medžiaga (1 lentelė);
 - 11.3. apskaičiuojamas nešiojamųjų gesintuvų skaičius (2 lentelė);
 - 11.4. apskaičiuojamas vežiamųjų gesintuvų skaičius (3 lentelė).

12. Jei patalpos plotas yra mažesnis už skaičiuojamąjį (2 ir 3 lentelės), tai gesintuvų skaičius apskaičiuojamas proporcingai tam plotui.

13. Jei patalpos plotas mažesnis kaip 50 kv. m (išskyrus gamybines ir sandėlių, taip pat techninės paskirties patalpas), gesintuvus galima statyti bendro naudojimo koridoriuose, vestibuluose ir holuose. Gesintuvų skaičius nustatomas pagal bendrą visų patalpų plotą.

14. Nenurodytais atvejais gesintuvų skaičius nustatomas pagal panašias patalpas ir konkrečias sąlygas.

15. Objekto teritorijoje pirminėms gaisro gesinimo priemonėms laikyti įrengiami specialūs skydai. Juose laikomi: 2 gesintuvai, 2 kibirai, smėlio dėžė ir kastuvai, audeklas, 2 kobiniai, 2 laužtuvai, 2 kirviai. Skydai įrengiami lengvai prieinamose ir gerai matomose vietose, netoli nuo išėjimų iš patalpų. 5000 kv. m teritorijoje įrengiamas vienas skydas. Prie skydo įrengiama smėlio dėžė. Jei teritorijoje yra medinių ar karkasinių pastatų, skyduose turi būti kobiniai.

16. Nedegūs audeklai turi būti ne mažesnio kaip 1,5 X 1,5 m dydžio. Jie skirti gesinti nedidelių užsidegimų vietas, taip pat tokias medžiagas, kurios be oro nedega. LU ir DS naudojimo ir laikymo vietose (degalinėse, LUS perpumpavimo stotyse, didesnėse kaip 50 vietų automobilių stovėjimo aikštelėse) audeklai turi būti ne mažesni kaip 2,0 X 1,5 m dydžio.

17. Statinės vandeniui turi būti ne mažesnės kaip 200 l talpos, prie jų turi būti kibirai vandeniui semti. Statinės statomos teritorijoje, kurioje nėra priešgaisrinio vandentiekio.

18. Dėžės su smėliu arba sorbentu talpa turi būti ne mažesnė kaip 0,3 kub. m, o prie jos – kastuvai. Dėžės su smėliu arba sorbentu įrengiamos galimo LU arba DS nutekėjimo vietose. Smėlio dėžė turi būti įrengiama taip, kad į ją nepatektų krituliai ir būtų patogų kasti smėlį. Įvairios talpos indai ir inventoriai dažomas raudonai.

1 lentelė

Gaisro klasė	Ugnį gesinanti medžiaga					
	Vanduo	Putos	Dujos	Milteliai		
				ABC tipo	BC tipo	D tipo
A	+	+	-	++	-	-
B	-	++	+	-	++	-
C	-	-	+	-	++	-
D	-	-	-	-	-	++

Žymėjimai:

- ++ veiksmingiausias panaudojimas
- + tinka
- netinka

Pastabos:

1. Naudojant kitokio tipo gesinimo medžiagą, būtina atsižvelgti į jos gesinimo savybes ir gamintojo standartą, taip pat techninių sąlygų reikalavimus.

2. Elektros įrenginius su įtampa (iki 1000V) veiksmingiausia gesinti dujų ir miltelių ABC klasės gesintuvais.

3. Gaisrus muziejuose, archyvuose, kompiuterinės technikos ir kituose panašiuose pastatuose ir patalpose veiksmingiausia gesinti dujų ir miltelių ABC klasės gesintuvais.

Nešiojamųjų gesintuvų skaičiaus nustatymas

Eil. Nr.	Gesintuvų laikymo vieta	Skaičiuojamas – matavimo vienetas	Gesintuvų su minimaliu gesinimo medžiagos kiekiu (miltelių ar angliarūgštės – kilogramais, vandens ar putų – litrais) skaičius		
			2 kg (l)	4 kg (l)	6 kg (l)
1.	Gamybinės ir sandėlių patalpos, kurioms nustatytos šios pavojingumo sprogimo ir gaisro atžvilgiu kategorijos:				
1.1.	A, B	200 m ²	-	-	2 ¹
1.2.	C	400 m ²	-	3	2
1.3.	D	600 m ²	-	2	1
1.4.	E	800 m ²	-	2	1
2.	Visuomeninės paskirties patalpos	200 m ²	4	3	2
3.	Medžiagų laikymo vietos po stoginėmis ir atvirose aikštelėse:				
3.1.	kietų degių medžiagų	400 m ²	-	2	1
3.2.	lengvai užsiliepsnojančių ir degių skysčių bei dujų	400 m ²	-	4 ¹	3 ¹
4.	Transporto priemonių stovėjimo aikštelės:				
4.1.	lengvųjų automobilių	50 vietų	-	3 ¹	2 ¹
4.2.	krovininių automobilių, autobusų	25 vietų	-	3 ¹	2 ¹
5.	Degalinės	2 kolonėlės	-	-	2 ¹
6.	Statybos:				
6.1.	statomų pastatų viduje	800 m ²	-	3	2
6.2.	pastoliai (pagal aukštus)	20 m	-	1	-
7.	Ugnies darbų vietos	1 vieta	2 ¹	1 ¹	-
8.	Transporto priemonės:				
8.1.	lengvieji automobiliai ir mikroautobusai	1 vnt.	1 ²	-	-
8.2.	krovininiai automobiliai, pervežantys LU ir DS	1 vnt.	-	2 ³	-

8.3.	kiti kroviniai automobiliai	1 vnt.	-	13	-
8.4.	autobusai	1 vnt.	-	2	-
8.5.	kombainai	1 vnt.	-	21	-
8.6.	kita žemės ūkio technika	1 vnt.	2	1	-
9.	Individualių lengvųjų automobilių garažai	1 vieta	-	1	-
10.	Individualūs gyvenamieji namai, sodybos, sodų nameliai	1 namas	2	1	-

1 – privalomas nedegus audeklas;

2 – lengvajame automobilyje leidžiama turėti 1 kg (l) talpos gesintuvą;

3 – E kategorijos transporto priemonėms gesintuvų skaičius didinamas du kartus.

Pastabos:

1. Nustatant gesintuvų skaičių būtina laikytis 8 punkte nurodytų maksimalių atstumų.

2. Jūrų, geležinkelio ir oro transporto priemonėse gesintuvų turi būti tiek, kiek jų numatyta pagal techninės eksploatacijos taisyklių reikalavimus.

3. Nustatant gesintuvų skaičių konkrečiai vietai būtina išsirinkti tik vieną iš 4, 5 ir 6 skiltyse nurodytų normatyvų.

Vežiojamųjų gesintuvų skaičiaus nustatymas

3 lentelė

Eil. Nr.	Gesintuvų laikymo vieta	Skaičiuojamasis matavimo vienetas	Gesintuvų su minimaliu gesinimo medžiagos kiekiu (miltelių ar angliarūgštės – kilogramais, vandens ar putų – litrais) skaičius	
			20-25 kg (l)	80-100 kg (l)
1.	Gamybinės ir sandėlių patalpos, kurioms nustatytos šios pavojingumo sprogimo ir gaisro atžvilgiu kategorijos:			
1.1.	A ir B (daugiau kaip 400 m ²)	800 m ²	2	1
1.2.	C (daugiau kaip 600 m ² , kuriose laikomi degūs skysčiai arba besilydančios kietos medžiagos)	1200 m ²	2	1
2.	Teatrų ir koncertų salių scenos (žiūrovų skaičius vienu metu – daugiau kaip 800 žmonių)	1 scena	2	1

3.	Transporto priemonių stovėjimo aikštelės:			
3.1.	lengvųjų automobilių	100 vietų	1	-
3.2.	krovininių automobilių, autobusų	50 vietų	2	1
4.	LU ir DS bei dujų laikymo vietos po stoginėmis ir atvirose aikštelėse	1500 m ²	2	1
5.	Degalinės	1 degalinė	1	-

Pastabos:

1. Nustatant gesintuvų skaičių konkrečiai vietai būtina išsirinkti tik vieną iš 4 ir 5 skiltyse nurodytų normatyvų.

2. Lėktuvų stovėjimo aikštelėje turi būti vienas 20–25 kg (I) ir vienas 80–100 kg (II) gesintuvai.

DIREKTORIAUS PIRMASIS PAVADUOTOJAS

E. ULDUKIS

Priedo pakeitimai:

Nr. [451](#), 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451

CHEMINIŲ MEDŽIAGŲ LAIKYMAS

Grupės pavadinimas	Grupės numeris	Medžiagos pavadinimas	Grupės, su kuria galima laikyti, Nr.
Lengvai užsiliepsnojančios skysčiai	1. 2.	Acetonas, lakai, skiedikliai Nr. 648, RS-1 Spiritai, akmens anglies smala, Nr. 649, Nr. 651, RS-2	1, 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12
Nuodingi lengvai užsiliepsnojančios skysčiai	3. 4. 5. 6.	Etilo spiritas Metilo spiritas Etilo celozolvas Etilenglikolis	3 4 5,6 5,6
Nitritai	7.	Nitroemales, nitrolakai, nitrogruntai	1, 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12
Degūs skysčiai	8. 9. 10. 11. 12.	Ermalės, gruntai, antifrizai, stabdžių skystis Natūrali alyva Glicerinas, alyvos, tepalai, drėkikliai Monoetanolio aminoras Smulkūs baltikliai, dažai, glaistai	1, 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12
Suslėgtos ir suskystintos dujos	13. 14. 15. 16. 17.	Inertinės ir nedegios dujos: argonas, neonas, azotas, anglies dioksidas Degios ir sprogios dujos: metanas, vandenilis, etilenas Dujos, palaikančios degimą, oras, deguonis Nuodingos dujos: sieros trioksidas Degios nuodingos sprogios dujos	13, 14, 15 13, 14 13, 15 16 17
Lengvai užsiliepsnojančios kietos medžiagos	18. 19. 20. 21. 22.	Kalcio karbidas Siera Aliuminio pudra Savaime užsidegančios medžiagos: aktyvinta anglis, krosnių suodžiai, sulfatinė anglis Medžiagos, su oru sudarančios sprogius mišinius: dažikliai,	18 19 20 21, 35, 36

		supresuoti milteliai, pigmentai	
Oksiduojančios medžiagos	23.	Chlorkalkės, kalcio hipochloritas	23 24
	24.	Kalio permanganatas	25
	25.	Nuodingos medžiagos -oksidatoriai: chromo oksidai ir kt.	26 27
	26.	Natrio ir kalio salietra	28
	27.	Amonio salietra	
	28.	Vandenilio peroksidas	
Nuodingos medžiagos	29.	Kristalinis fenolas, bario chloridas, boraksas	29
Mineralinės rūgštys	30.	Druskos, fluoro vandenilio rūgštis, pirofosforo rūgštis	30
	31.	Sieros rūgštis	31
	32.	Azoto rūgštis	32
Šarmai	33.	Skysti šarmai: natrio- ličio ir kalio-ličio elektrolitai	33, 34
	34.	Sausi šarmai: kaustinė soda	33, 34, 35
Bendroji chemija	35.	Geležies chloro druskos, kalcionuota soda, natrio fluoridas, kalcio chloridas	21, 22, 34, 35, 36
	36.	Sausi dažai: dažikliai, pigmentai (su oru sudarantys sprogių mišinių)	21, 22, 35, 36

Taisyklių 5 priedas
(12.7 p.)

LEIDIMAS ATLIKTI UGNIES DARBUS
199 _____ Nr. _____

TVIRTINU

Direktorius (vyr. inžinierius)

(parašas) (vardo raidė, pavardė)
199 ____ __ __

1. Cechas, baras, objektas _____
2. Darbo vieta _____
3. Darbo apibūdinimas _____

4. Atsakingas už vietos paruošimą ugnies darbams _____

5. Atsakingas už ugnies darbų atlikimą _____

6. Veiksmai ir jų eilės tvarka ruošiantis atlikti ir atliekant ugnies darbus
6.1. ruošiantis atlikti ugnies darbus:

- .2. atliekant ugnies darbus: _____

7. Cecho, gamybos baro vadovas _____

8. Darbų vykdytojai ir įrašai apie instruktavimą

Nr.	Vardas ir pavardė	Profesija	Instruktuojamųjų parašai	Instruktuojančiojo parašas
-----	-------------------	-----------	--------------------------	----------------------------

9. Oro analizės rezultatai

Data	Laikas	Mėginių paėmimo tvarka	Koncentracija	Darbus atlikti leidžiama arba neleidžiama	Analizės atlikėjo parašas
------	--------	------------------------	---------------	---	---------------------------

10. Veiksmai, numatyti 6.1 punkte, atlikti _____

(asmens, atsakingo už vietos paruošimą ugnies darbams, parašas)
11. Vieta ugnies darbams paruošta _____

(asmens, atsakingo už ugnies darbų atlikimą, parašas)
12. Leidžiama atlikti ugnies darbus nuo _____ val. iki _____ val.

(gamybos baro vadovo parašas)
13. Įmonės priešgaisrinės saugos atstovas _____
(parašas) (vardo raidė, pavardė)

14. Leidimas pratęstas nuo _____ val. iki _____ val. _____

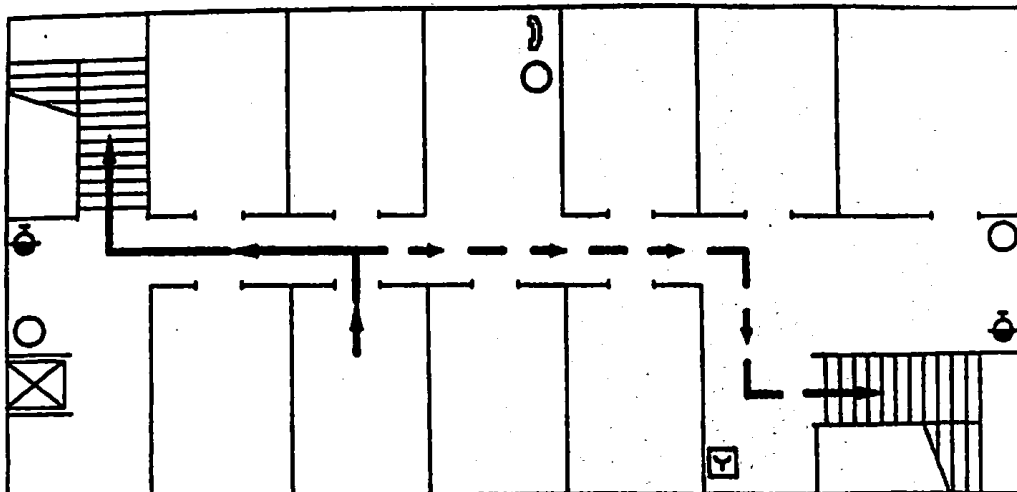
(gamybos baro vadovo parašas)

Atsakingas už paruošimą atlikti ugnies darbus	_____ (parašas)	_____ (vardo raidė, pavardė)
Atsakingas už ugnies darbų atlikimą	_____ (parašas)	_____ (vardo raidė, pavardė)
Gamybos baro vadovas	_____ (parašas)	_____ (vardo raidė, pavardė)

ŽMONIŲ EVAKUACIJOS PLANAS

1. Žmonių evakuacijos planas kabinamas gerai matomoje vietoje kiekvieno pastato visuose aukštuose (išskyrus gyvenamuosius namus), kai pastatuose nuolatos ar laikinai būna daugiau kaip 100 žmonių, taip pat neatsižvelgiant į žmonių skaičių ikimokyklinėse įstaigose, ligoninėse, senelių prieglaudose, nakvynės namuose, viešbučiuose, moteliuose ir panašiai.
 2. Aukšto plane reikia nurodyti: laiptines, liftus ir liftų holus, kambarius, balkonus, išorines kopėčias, taip pat laiptinių liftų holų ir evakuacijos keliuose esančias duris.
 3. Kiekviename viešbučio, motelio, senelių prieglaudos kambaryje turi būti kambario evakuacijos planas ir priešgaisrinės saugos taisyklių atmintinė su nurodymais, kaip elgtis kilus gaisrui.
 4. Patalpa, kuriai skirtas evakuacijos planas, pažymima užrašu „Jūsų kambarys...“.
 5. Pagrindinis evakuacijos kelias plane pažymimas ištisine linija, atsarginis – punktyru. Šios linijos turi būti žalios spalvos ir dukart storesnės už aukšto plano linijas. Pagrindinį evakuacijos kelią aukšto plane reikia nurodyti per laiptines, apsaugotas nuo dūmų, taip pat laiptines, vedančias iš šio aukšto į I pastato aukštą. Kai laiptinės vienodai apsaugotos nuo dūmų ir ugnies, pagrindinis evakuacijos kelias yra iki artimiausios laiptinės. Linijos, rodančios evakuacijos kelią, turi būti nubrėžtos iš kambario iki išėjimo į laiptinę arba kitą saugią vietą.
 6. Aukšto plane simboliais žymimi: rankinių gaisrinių signalizatorių mygtukai, aukšto budėtojos telefonas, gaisriniai čiaupai, gesintuvai, stacionarių gesinimo ir dūmų sulaikymo įrenginių rankinio paleidimo mygtukai. Simboliai turi būti ryškūs ir gerai matomi.
 7. Aukšto plane simbolius būtina aiškiai iššifruoti lietuvių kalba, o viešbučiuose, moteliuose – lietuvių ir anglų kalbomis.
 8. Kambario evakuacijos planas kabinamas kambaryje, matomoje vietoje.
 9. Viešbučio, motelio administratorius ar kitas asmuo, prieš įregistruodamas atvykusius asmenis, privalo juos supažindinti su priešgaisrinės saugos taisyklėmis.
 10. Su evakuacijos planu supažindinami visi darbuotojai. Pakartotinai supažindinama kiekvienais metais.
 11. Evakuacijos planą tvirtina objekto vadovas.
-

EVAKUACIJOS PLANAS IŠ N AUKŠTO M KAMBARIO

○ nešiojamasis gesintuvas
(raudonos spalvos)

☎ telefonas
(mėlynos spalvos)

🔔 gaisrinis čiaupas
(raudonos spalvos)

☒ rankinis gaisrinis signalizatorius
(raudonos spalvos)

PRIEŠGAISRINĖS SAUGOS REIKALAVIMŲ ATMINTINĖ

Gerbiamieji svečiai!

Prašome laikytis priešgaisrinės saugos taisyklių:

nejunkite kambariye elektrinių šildymo prietaisų (arbatinukų, lygintuvų, vandens šildytuvų); išeidami iš kambario išjunkite televizorių, radijo imtuvą, kondicionierių, apšvietimo lempas. Primename, kad pavojinga uždegti toršerus ir stalines lempas degiomis medžiagomis. Tikimės, kad Jūs nerūkysite lovoje ir nepaliksime neužgesintų cigarečių. Tai pavojinga. Draudžiama į lifto kabiną neštis neužgesintą cigaretę. Prašome nemėtyti cigarečių į dėžes popieriams, o naudotis peleninėmis. Neleidžiama į kambarį atsinešti ir jame laikyti medžiagų, galinčių sukelti gaisrą. Pasistenkite gerai įsiminti vietas, pro kurias galima išeiti, ir laiptinių išdėstymą.

Kilus gaisrui Jūsų kambariye:

nedelsdami praneškite apie tai priešgaisrinei apsaugai telefonu..... (nurodyti telefono numerį, skirtą priešgaisrinei apsaugai iškvieisti); jeigu degimo židinio negalite nuslopinti savo jėgomis, išeikite iš kambario ir uždarykite duris, jų nerakindami; būtinai praneškite apie gaisrą koridoriaus budėtojai arba kitam administracijos darbuotojui; pasitraukite iš pavojingos zonos ir veikite pagal administracijos arba priešgaisrinės apsaugos nurodymus.

Kilus gaisrui ne Jūsų kambariye:

nedelsdami praneškite apie tai priešgaisrinei apsaugai telefonu..... (nurodyti telefono numerį, skirtą priešgaisrinei apsaugai iškvieisti); išeikite iš savo kambario po to, kai uždarysite langus ir duris; jeigu koridoriai ir laiptinės uždūmintos ir pasitraukti iš patalpų negalima, pasilikite savo kambariye ir plačiai atverkite langus. Sandariai uždarytos durys gali ilgą laiką apsaugoti nuo pavojingos temperatūros. Kad neapsinuodytumėte dūmais, uždenkite plyšius ir vėdinimo sistemos kanalus vandenyje sudrėkintais rankšluosčiais arba patalyne; pasistenkite telefonu pranešti administracijai savo buvimo vietą; atvykus į įvykio vietą ugniagesiams, prieikite prie lango ir šaukitės pagalbos; evakuojantis nerekomenduojama naudotis liftu; apsisaugoti galima pasislėpus balkone ar lodžijoje. Išėjus į balkoną, būtina sandariai uždaryti duris.

Administracija

PIROTECHNINIŲ GAMINIŲ KLASIFIKACIJA

1. I klasės (mažo galingumo) pirotechniniai gaminiai. Vienne šios klasės gaminyje bendras sudėtinio pirotechninio mišinio kiekis negali viršyti 3 g. Šiai klasei priskiriami įvairūs pirotechniniai žaislai (papliauškos), žaislinių pistoletų pistonai ir kapsulės, maži ugnies lankai, „fontanai“, konfeti ir kiti į juos panašūs.

2. II klasės (mažo galingumo) pirotechniniai gaminiai. Vienne šios klasės gaminyje bendras sudėtinio pirotechninio mišinio kiekis negali viršyti 50 g. Šiai klasei priskiriami pirotechniniai gaminiai su švilpiančiu efektu ir raketos, nors pagal bendrą sudėtinį pirotechninio mišinio kiekį jie tikėtų I klasei. Vienoje pakuotėje gali būti ne daugiau kaip 3 kg šių gaminių. Taip pat šiai klasei priskiriami geizeriai, petardos, maži sprogdikliai, „fontanai“, raketos su spalvotais šviesuliais ir sproginėjančiais mišiniais, spalvoti dūmai.

3. III klasės (vidutinio galingumo) pirotechniniai gaminiai. Vienne šios klasės gaminyje bendras sudėtinio pirotechninio mišinio kiekis neturi viršyti 250 g. Šiai klasei priskiriami fejerverkai, įvairių rūšių raketos ir petardos.

4. IV klasės (didelio galingumo) pirotechniniai gaminiai. Šiai klasei priskiriami visi gaminiai, kurių bendras sudėtinio pirotechninio mišinio kiekis viršija 250 g.

5. Techniniams tikslams skirti pirotechniniai gaminiai skirstomi į pogrupius: T0, T1, T2. Pogrupio T0 pirotechniniai gaminiai plačiai naudojami buityje ir pramonėje: pirotechniniai ir ugnies žiebtuvėliai, skiltuvai, vulkanizacijos, šildymo ir dūminiai mišiniai. Pogrupio T1 pirotechniniai gaminiai atitinka II klasę: signalinės raketos jūrų bei oro transporte, signaliniai dūmai, terminiai mišiniai suvirinimui, priemonės, naudojamos filmavimui. Pogrupio T2 pirotechniniai gaminiai (sprogstamieji įtaisai) atitinka IV klasę: raketos ir užtaisai debesims išsklaidyti, priemonės, skirtos gelbėjimo lynams iššauti, tinklams užmesti.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, Įsakymas
Nr. 85, 1998-03-06, Žin., 1998, Nr. 26-701 (1998-03-18), i. k. 0982310ISAK00000085
Dėl bendrųjų priešgaisrinės saugos taisyklių BPST 01-97 papildymo

2.

Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, Įsakymas
Nr. 451, 1999-07-23, Žin., 1999, Nr. 67-2170 (1999-08-04), i. k. 0992310ISAK00000451
Dėl Bendrųjų priešgaisrinės saugos taisyklių (BPST 01-97) dalinio pakeitimo ir papildymo